

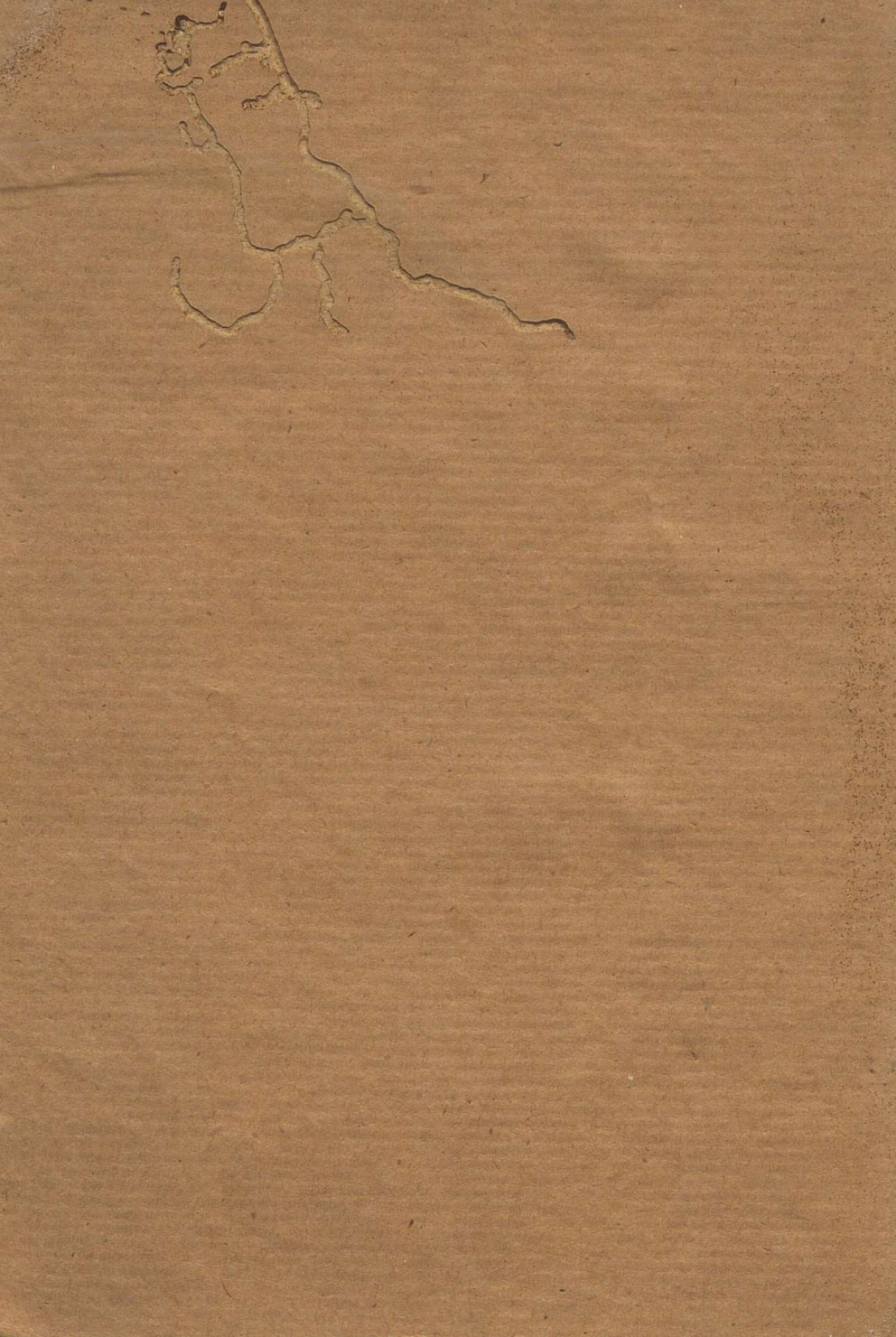
എയ്ജ് ക്യാമ്പസർ

1964

വി. അബ്ദുല്ലാഹ് (ഉമരി)

വില: 65 പൈസ

1002

I. P. H. പ്രസിദ്ധീകരണം No. 42.

45/119

മിജ്ജാ കാര്യങ്ങൾ

വി. അബ്ദുല്ലാഹ്

വില 65 പ

<i>First Edition</i>	1959	<i>February</i>	<i>Copies</i>	1000
<i>2nd</i>	1964	<i>November</i>	"	2000

M297

Published by
ISLAMIC PUBLISHING HOUSE,
MARIKUNNU.

Printed at the Prabodhanam Press,
MARIKUNNU.

ഹജ്ജ്സംബന്ധിയായ അത്യാവശ്യവിവരങ്ങളെല്ലാം അടങ്ങിയ ഒന്നാണ് ഈ ചെറു പുസ്തകമെന്നു ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. എങ്കിലും, ഒരു ഹാജിക്കിതു എറേക്കരെ ഉപകരിക്കുമെന്നതന്നെയാണ് എന്റെ പ്രതീക്ഷ. പ്രബലമായ പ്രമാണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മാത്രമാകുന്നു ഇതിലെ പ്രതിപാദനം. ഭാഷ കഴിവതും സാധാരണമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഒരേയൊരു സേവനമെന്ന നിലയിൽ അല്പാഹു ഇതിനെ കണക്കിലെടുക്കുമെങ്കിൽ ഞാനത്യന്തം കൃതാർത്ഥനായി.

അബ്ദുല്ലാഹ്.

Faint, illegible text is visible in the middle section of the page, appearing as ghostly impressions of words and lines. The text is too light and blurry to be read accurately, but it seems to be organized into several lines of a paragraph or list. The ink is very light, possibly due to fading or the quality of the original document.

Faint text at the bottom of the page, possibly a signature or a date, is also illegible due to fading. It appears to be a single line of text located near the bottom edge of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ഹജ്ജ് കാര്യങ്ങൾ

الحمد لله الذى هدانا لهذا وما كنا لنهتدى لولا ان هدانا الله، والصلاة والسلام على محمد رسول الله، وعلى آله واصحابه الموفين عهد الله — اما بعد

ഇസ്ലാമിൽ മൗലികപ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു ഇബാദത്താകുന്നു പരിശുദ്ധ ഹജ്ജ്കർമ്മം. ഇസ്ലാമിക വ്യവസ്ഥിതി കെട്ടിപ്പടുക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അഞ്ച് നെടും തൂണുകളിൽ അഞ്ചാമത്തേതാണിത് ഹജ്ജാണു്. റസൂൽ (സ) അങ്ങനെയൊന്നിനെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

بِئْسَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنْ مُحَمَّدًا رَسُولَ اللَّهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَآتَى الزَّكَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ وَحَجَّ الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

(ഇസ്ലാം അഞ്ചു കാര്യങ്ങളിന്മേലാണ് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്: അല്ലാഹു അല്ലാതെ ദൈവമില്ലെന്നും മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക; നമസ്കാരം നിലനിറത്തുക; സകാത്തം കൊടുക്കുക; റമ സാനിൽ നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുക; സുസാധ്യമായ മാറ്റുമുള്ളവൻ (കഅബാ) ദേവാലയത്തിങ്കൽ പോയി ഹജ്ജ് ചെയ്യുക.)

അല്ലാഹു ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു:

وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا

(സുസാധ്യമാറ്റുമുള്ളവൻ (കഅബാ) ദേവാലയത്തിങ്കൽ പോയി ഹജ്ജ് ചെയ്യുകയെന്നത് മനുഷ്യന്റെ മേൽ ബാധ്യതയും അല്ലാഹുവിനു അവകാശവുമാത്രം!)

ഉപരിസൂചിതമായ പ്രമാണങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കഴിവും സാധ്യതയുമുള്ള വ്യക്തികൾ ജീവിതത്തിലൊരിക്കൽ ഹജ്ജ് ചെയ്യൽ നിബ്ബന്ധമാകുന്നു. ഇക്കാര്യത്തിൽ മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

യാത്രാ മുറകൾ

ഹജ്ജിനു യാത്ര അത്യാവശ്യമായിരിക്കയാൽ ഒരു മുസ്ലിം യാത്രാവേളയിൽ പാലിക്കേണ്ട ഇസ്ലാമിക മുറകളെപ്പറ്റി ആദ്യമായി രണ്ടു വാക്ക് പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ:

വിവിധ ദൈവിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടു പഠിപ്പിക്കുവാൻ, അനുവദനീയമായ മാറ്റേണ ഉപജീവനം സമ്പാദിക്കുവാൻ വേണ്ടി യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനെ ഇസ്ലാം വളരെയധികം പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൂർണ്ണനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا
 وَكُلُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

(ഭൂമിയെ നിങ്ങൾക്കു് പാകപ്പെടുത്തിത്തന്നതു് അവനാ
 (അല്ലാഹു)കുന്നു. •അതുകൊണ്ടു് ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽ സഞ്ച
 രിക്കുകയും അവന്റെ ആഹാരത്തിൽ നിന്നു ഭക്ഷിക്ക
 കയും ചെയ്യുക. അവങ്കലേക്കത്രെ പുനരുത്ഥാനം!)

നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞതായി അബൂ ഹു
 റൈറഃ(റ)യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

مَا مِنْ خَارِجٍ يَخْرُجُ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا بِرَأْيِهِ رَأَيْتَ رَايَةَ
 بِيَدِ الْمَلِكِ وَرَأْيَةَ بِيَدِ الشَّيْطَانِ فَإِنْ خَرَجَ لِمَا يُحِبُّ
 اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ اتَّبَعَهُ الْمَلِكُ بِرَأْيِهِ فَلَمْ يَنْزَلْ تَحْتَ رَأْيَةِ
 الْمَلِكِ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ وَإِنْ خَرَجَ لِمَا يُسَخِطُ اللَّهُ اتَّبَعَهُ
 الشَّيْطَانُ بِرَأْيِهِ فَلَمْ يَنْزَلْ تَحْتَ رَأْيَةِ الشَّيْطَانِ حَتَّى
 يَرْجِعَ إِلَى بَيْتِهِ (رواه احمد والطبراني)

(സപഗൃഹം വിട്ടു് ആർ യാത്ര പുറപ്പെട്ടാലും അവന്റെ
 വാതിൽക്കൽ രണ്ടു കൊടികളില്ലാതിരിക്കയില്ല: ഒരു
 കൊടി മലക്കിന്റെ കയ്യിൽ; ഒരു കൊടി പിശാചി
 ന്റെ കയ്യിലും. അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടകരമായ ഒരു കാര്യ
 ത്തിന്നാണു് അവൻ പുറപ്പെട്ടതെങ്കിൽ മലക്കു് തന്റെ

കൊടിയുമായി അമ്പനെ പിന്തുടരുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചുപരുന്നതുവരെ മലക്കിന്റെ കൊടിക്കൂറ്റയിൽ കീഴിലായിരിക്കും അവൻ. നേരെമറിച്ചു, അല്ലാഹുവിനു അനിഷ്ടകരമായ ഒരു കാര്യത്തിനാണ് അവൻ പുറപ്പെട്ടതെങ്കിൽ പിശാച് തന്റെ കൊടിയുമായി അമ്പനെ പിന്തുടരുന്നതായിരിക്കും. അങ്ങനെ സ്വഗൃഹത്തിലേക്ക് തിരികണുതുവരെ അവൻ പിശാചിന്റെ കൊടിക്കൂറ്റയിൽ കീഴിലാവുകയും ചെയ്യും!)

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഒരു മുസ്ലിം യാത്ര ചെയ്യുന്നത് ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ഹലാലായ സംഗതിക്കായിരിക്കണമെന്നു വന്നു. ശരീഅത്തിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കച്ചവടത്തിനോ മറ്റു നിഷിദ്ധ കാര്യങ്ങൾക്കോ യാത്ര ചെയ്യൽ ഹറാമാകുന്നു.

ഒരോ യാത്ര ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുകയും എന്നാൽ അതിനു സ്വന്തം നിലക്ക് തീരുമാനം എടുക്കുവാൻ വിഷമമായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ സജ്ജനങ്ങളുമായി കൂടിയാലോചിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നിട്ടും അന്ത്യതീരുമാനത്തിലെത്താൻ വിഷമം തോന്നുന്ന പക്ഷം 'ഇസ്തിഖാരത്തി' (استغفار)ന്റെ പേരിൽ രണ്ട് റക്അത്തു നിസ്കരിക്കുകയും നല്ലതിലേക്ക് വഴി തെളിക്കാനായി അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഇത് നബി പര്യയിൽ പെട്ടതാകുന്നു. ഒരു പ്രാവശ്യത്തെ നിസ്കാരവും പ്രാർത്ഥനയും കൊണ്ട് വ്യക്തമായ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും അതാവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. യാത്രയെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമല്ല, വിഷമകരങ്ങളായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ചും 'ഇസ്തിഖാരത്തി' നല്ലതാകുന്നു. നല്ലതിനെ ആരായുകയെന്നാണ് ഇസ്തിഖാരത്തിന്റെ അർത്ഥം.

വ്യാഴാഴ്ച ദിവസമാണ് യാത്രാരംഭത്തിന് കൂടുതലു
ത്തമം. നബി (സ) അങ്ങനെയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.
യാത്ര തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പായി രണ്ടു റക്അത്ത് സൂന്നത്ത്
നമസ്കരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. അങ്ങനെ തബ്റാനി
നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ കാണുന്നുണ്ട്.

ഒറ്റക്കോ രണ്ടോ കൂടിയോ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിലും
കൂടുതൽ ഉത്തമം മൂന്നോ, അതിലധികമോ ആളുകൾ
ചേർന്ന് ഒരു സംഘമായി യാത്ര ചെയ്യുന്നതാണ്. അങ്ങ
നെ ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങളിൽ നിന്നു യോഗ്യനായ ഒരാ
ളെ 'അമീറാ'(നേതാവ്)യി. തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ന്യായമായ നിർദ്ദേശങ്ങളും നിയന്ത്രണങ്ങളും
സ്വീകരിക്കുകയും വേണം. ഈ അമീറിന് 'അമീറൽ
ഖാഫിലി' (യാത്രാനായകൻ) എന്നു പറയുന്നു.
മൂന്നോ അധികമോ ആളുകൾ ചേർന്ന് യാത്ര ചെയ്യുന്ന
തിൽ ധനപരവും ശാരീരികവുമായ സുരക്ഷിതത്വമു
ണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നബി (സ)
തിരുമേനി ഇങ്ങനെ അരുൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

الرَّاكِبُ شَيْطَانٌ وَالرَّاكِبَانِ شَيْطَانَانِ وَالثَّلَاثَةُ رَكْبٌ

(ഏകനായി യാത്ര ചെയ്യുന്നവൻ പിശാചാണ്. രണ്ടോ
ചേർന്ന് യാത്ര ചെയ്യുന്നവരും പിശാചുക്കൾ തന്നെ.
മൂന്നാളുകൾ കൂടിയതാണ് യാത്രാ സംഘം.)

വിടവാങ്ങലും യാത്രയയപ്പും

യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോൾ ബന്ധുമിത്രാദികളോടു
വിടവാങ്ങലും അവർ അവനെ യാത്രയയക്കലും സൂന്ന
ത്താണ്. നബി(സ) തിരുമേനി ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു:

اِذَا ارَادَ احَدُكُمْ سَفَرًا فَلْيُودِعْ اِخْوَانَهُ

(നിങ്ങളിലൊരാൾക്ക് യാത്രയ്ക്കുദ്ദേശിച്ചാൽ തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളോട് വിടവാങ്ങട്ടെ!) തദവസരത്തിൽ യാത്ര അയക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെ പറയേണ്ടതുമാണ്:

اَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ دِيْنَكَ وَاَمَانَتَكَ وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ

(നിന്റെ ദീൻ, നിന്റെ വിശ്വസ്തത, നിന്റെ കർമ്മ പരിണാമങ്ങൾ—ഇവയെല്ലാം ഞാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽ ഏല്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.)

ഇതിലേക്ക് 'തെളിവ്' ഇബ്നു ഉമറിൽ നിന്നും സാലിം ഉദ്ധരിച്ച ഹദീസാകുന്നു. ഇബ്നു ഉമർ യാത്ര പോടിക്കുന്നവനോട് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരുന്നു:

اِدْنِ مَنِيْ اَوْدِعْكَ كَمَا كَانَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُوْدِعُنَا فَيَقُوْلُ: اَسْتَوْدِعُ اللّٰهَ دِيْنَكَ وَاَمَانَتَكَ وَخَوَاتِمَ عَمَلِكَ

(ഇങ്ങോട്ട് അടുത്തു വരൂ. നബി(സ) ഞങ്ങളെ യാത്ര അയച്ചിരുന്നതു പോലെ ഞാൻ നിന്നെ യാത്ര അയക്കും: എന്നിട്ടു അദ്ദേഹം മേൽപേർത്ത വാചകം പറയും)

ഒരിയ്ക്കൽ നബി(സ)യോട് ഉമർ, 'ഉംറ'ക്ക് സമ്മതം പോദിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി:

لَا تَسْنَا مِنْ دُعَاكَ يَا أَخِي!

(സഹോദരാ! താങ്കളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഞങ്ങളെ മറക്കരുത്!) യാത്രയുടെ തുടക്കത്തിൽ തിരുമേനി പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പല ഭക്തുകളും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലർ താഴെ ചേർക്കുന്നു:

(1) بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ
أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ

(അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ! അല്ലാഹുവിൽ ഞാൻ സർവ്വസ്വവും അർപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു കഴിവും ശക്തിയും ഇല്ല. വഴിപിഴക്കുകയോ വഴിപിഴപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, വൃതിചലിയ്ക്കുകയോ വൃതിചലിപ്പിയ്ക്കപ്പെടുകയോ, മദ്ദകനാവുകയോ മദ്ദിതനാവുകയോ, അവിവേകിയാവുകയോ അവിവേകത്തിന് പാത്രമാവുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നും, അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ ഞാൻ ശരണം പ്രാർപ്പിക്കുന്നു!)

(2) اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْحَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الضَّيْبَةِ فِي السَّفَرِ، وَالْكَابَةِ فِي
الْمَنْقَابِ، اللَّهُمَّ اطْوِلْنَا الْأَرْضَ وَهَوِّنْ عَلَيْنَا السَّفَرَ

(അല്ലാഹുവേ! യാത്രയിൽ കൂട്ടുകാരനും വീട്ടുകാരിൽ പ്രതിനിധിയും നീയാണ്! അല്ലാഹുവേ! കൊള്ളരുത്ത സഹയാത്രികന്മാരിൽനിന്നും താവളത്തിലെ ഭരിതത്തിൽനിന്നും നിങ്കൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിയ്ക്കുന്നു! അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയെ ചുട്ടട്ടി അടുപ്പിച്ച തരികയും യാത്ര എടുപ്പുമാക്കിത്തരികയും വേണമേ!)

വാഹനമേറുമ്പോൾ 'ബിസ്തില്ലാഹി'യും 'അൽ ഹംദലില്ലാഹി'യും ചൊല്ലി ഇങ്ങനെ പറയുന്നത് സുന്നത്താണ്:

سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ
وَأِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقِبُونَ!

(നാം ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെടാതിരുന്നപ്പോൾ ഇതിനെ നമുക്ക് സഹായം നീച്ചിരുന്നവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ! നിശ്ചയമായും നാം നമ്മുടെ നാഥകൾക്ക് മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നവരാകുന്നു.)

ഇതിനു പുറമെ യാത്രയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ നബി (സ) പ്രാർത്ഥിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകൾ വേറെയുണ്ട്. അവ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നില്ല.

അത്യന്തം ക്ലേശകരവും വിഷമകരവുമായ ഒന്നാണ് യാത്ര. യാത്രയിൽ സ്വൈന്യവും സഹായവും തുലോം കുറവായിരിയ്ക്കും. ദിനചര്യകളിൽ കൃത്യതയോ ശരിക്കു ഉണ്ടാകാതെ ഉറക്കമോ ഇല്ലാതെ വന്നേക്കാം. അങ്ങനെ പലതരം അസുഖങ്ങൾക്കും കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും യാത്രക്കാരൻ വിധേയനാകേണ്ടി വരും. ഇതെല്ലാം മകുട്ടി അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും സാധ്യമായ മുൻകരുതലുകൾ എടുത്തു

കൊണ്ടും വേണം യാത്ര ചെയ്യുവാൻ. നബി (സ) തിരുമേനി യാത്രയെസ്സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

السفر كطريق من العذاب

(യാത്ര ശിക്ഷയിൽനിന്നുള്ള ഒരു ഭാഗമാണ്.)

യാത്രക്കാർ, വിശേഷിച്ചും കൂട്ടയാത്രക്കാർ പൊതുവെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന പല മുറകളുമുണ്ട്. അതുപ്രകാരം, യാത്രാ വേളയിൽ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിച്ച് വെടിയേണ്ട ചില ഓർഗുണങ്ങളുമുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ക്ഷമാശീലം, സഹിഷ്ണുത, വിട്ടുവീഴ്ചാ മനസ്ഥിതി, അച്ചടക്കം, കൃത്യപാലനം, സഹഭാവം, സത്യസന്ധത, സഹോദരത്വം, പരസ്പരസഹായം, വിനയം തുടങ്ങിയ സദ്ഗുണങ്ങൾ യാത്രക്കാരെസ്സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവശ്യം ആവശ്യമാകുന്നു. അന്യരുടെ ഗുണത്തെ കാത്ത് സ്വന്തം സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ത്യജിക്കാനും വിഷമതകൾ സഹിക്കാനും യാത്രക്കാർക്ക് സന്നദ്ധനായിരിക്കണം. ഹജ്ജ് യാത്രക്കാരുവേണ്ടി ഇത്തരം സദ്ഗുണങ്ങൾ കാരോരുത്തനിലും പ്രത്യേകം പ്രകടമായിക്കൊണ്ടണം. അല്ലാത്ത പക്ഷം ആ തീർത്ഥയാത്രയുടെ സൽഫലങ്ങൾ വിനഷ്ടമായിത്തീരാൻ കാരണമായേക്കും. സർവ്വശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമായ അല്ലാഹു വോടുള്ള അതിരറ്റ കൂറിനാലും ഭക്തിയാലും പ്രചോദിതനായിട്ടാണല്ലോ ഒരാൾ ഹജ്ജിനു പുറപ്പെടുന്നത്. ആ വികാരങ്ങളെ ഹനിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള യാത്രോരുപൈശാചിക

ചോഷം. വിധേയനാവാനെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടത് ഹജ്ജ് യാത്രക്കാരുടെ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത കടമയാകുന്നു.

ഹജ്ജിന്റെ മഹത്വം

ഇസ്ലാമിന്റെ പഞ്ചസ്തംഭങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഹജ്ജ് കർമ്മമെന്നു തുടക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഹജ്ജ് ഒരു മുസ്ലിമിനെ അല്ലാഹുവിനുമുമ്പേ കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു; ലോക മുസ്ലിംകളെ പാസ്തരം ബന്ധപ്പെടുത്തുന്നു. ലോകത്തിന്റെ മുക്കുമൂലകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സത്യ വിശ്വാസികളുടെ പ്രതിനിധികൾ റിയിത്ത് സമ്മേളിച്ച് പരസ്പരം അഭിപ്രായവിനിമയത്തിനും വികാരവിചാരങ്ങളെ അന്യോന്യം പകർന്നുനീക്കാനും അത് അവസരമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും വിശുദ്ധ പട്ടണത്തിനും പരലോകജീവിതത്തിനും വിശ്വസിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളെ ഏകോപിപ്പിക്കുകയും ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ റിയിത്ത് സമ്മേളിച്ച് ചെയ്യുന്ന ഒരു മഹത്തായ ശക്തിയാകുന്നു പരിശുദ്ധ ഹജ്ജ്. അങ്ങേയറ്റത്തെ മഹാ ചക്രവർത്തിമാരും ഇങ്ങേയറ്റത്തെ പാവങ്ങളും ഒരേ തരത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞ തോളോടുതോളുരുമ്മി തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഭക്തിയോടും വിനയത്തോടും പരിശുദ്ധതയോടും കൂടി നില്ക്കുന്ന ആ കാഴ്ച ഏക ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തെ വിളിച്ചോതുന്നുണ്ട്. മരണാനന്തരം ഇത്തരമൊരു നില്പ് തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന വസ്തുതയെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ചില ഹാജിമാരിൽ ഇത്തരം ഉൽകൃഷ്ട വികാരങ്ങൾ ഉജ്ജ്വലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം മറ്റൊന്നാണ്. ഇതിൽ അജ്ഞതയ്ക്ക് വലിയൊരു പങ്കുണ്ട്.

അതിനാൽ ഹജ്ജിനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ശരിയ്ക്കും പഠിച്ചിരിക്കേണ്ടത് വളരെ ആവശ്യമാകുന്നു.

ഹജ്ജിനു നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന നേതാവ് ഹാജിമാർക്കു വേണ്ട നിദ്ദേശങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. ഹജ്ജിന്റെ മഹത്വങ്ങളും അതിന്റെ പിന്നിലുള്ള ഹസ്രത്ത് ഇബ്രാഹീം നബി(അ)യുടെ ത്യാഗചരിത്രങ്ങളും അവരെ പഠിപ്പിക്കണം. ഇതിനെപ്പറ്റി പരിശുദ്ധ ഖുർആനിലും തിരുസുന്നത്തിലും വന്ന ഉപദേശ നിദ്ദേശങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അവയിൽ ചിലത് ഉദാഹരണത്തിനായി ഇവിടെ പകർത്തുന്നു.

ഹജ്ജിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പറയുകയാണ്:

اِنَّ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِيَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى
 لِّلْعَالَمِينَ، فِيهِ اٰيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهٖمَ، وَمَنْ
 دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا، وَنَحْنُ عَلٰى النَّاسِ حٰجِجٌ الْبَيْتِ مِنْ اَسْطِطَاعِ
 اِلَيْهِ سَبِيْلًا، وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

(ലോകത്തിനു അനുഗ്രഹീതവും മാർഗ്ഗദർശകവുമായി 'ബക്കാ' നഗരത്തിൽ (മക്ക) സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ആ ദേവാലയമാണ് അഖില ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പ്രഥമ മന്ദിരം: അതിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പല

ദിവ്യോടയാളങ്ങളുമാണ്. അഥവാ ഇബ്രാഹീമിന്റെ സ്ഥാനമാണ്. ഒരാൾ അതിൽ കടന്നാൽ നിർമ്മലനായി. സുസാധ്യമായ മാർഗ്ഗമുള്ള ആളുകൾ ആ ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഹജ്ജുകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി മനുഷ്യന്റെ കടമയാകുന്നു. വല്ലവനും അത് നിരസിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു (വിനു ഒന്നും വരാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണമു അവൻ) ലോകത്തിൽ നിന്നും നിരാശ്രയനത്രേ!

عن أبي هريرة رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من حج فلم يرفث ولم يفسق رجع كيوم ولدته أمه (متفق عليه)

(ആഭാസുതപമോ (സ്ത്രീഭോഗം) ധിക്കാരമോ പ്രവർത്തിക്കാതെ ഒരുത്തൻ ഹജ്ജ് ചെയ്താൽ അവനെ തന്റെ മാതാവ് പ്രസവിച്ച ദിവസത്തെമാതിരി (പാപരഹിനായി) അവൻ മടങ്ങും.)

عن ابن مسعود رضى الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال تابوا بين الحج والعمرة فأتهم ما ينفيان الفقر والذنوب كما ينفي الكير خبث الحديد والذهب والفضة وليس للحج المبرورة ثواب إلا الجنة (رواه النسائي والترمذى)

(ഹജ്ജും ഉറയും തുടർത്തിച്ചെയ്യുക. അവ ദാരിദ്ര്യത്തെയും പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്നു; തീച്ചൂട്ട ഇരുമ്പിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും വെള്ളിയുടെയും കീടത്തെ കളയുന്നതുപോലെ. സ്വീകരയോഗ്യമായ ഹജ്ജിനുള്ള പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗമല്ലാതെ മരൊന്നുമല്ല!)

ആക്കല്ലാം ഹജ്ജ് നിബ്ബന്ധമാവൂ?

ഇസ്ലാം, പ്രായപൂർത്തി, സുബോധം, അടിമരാഹിത്യം, ധനപരവും ശാരീരികവുമായ കഴിവ്, നിർഭയത ത്തോടുകൂടിയുള്ള യാത്രാ സൗകര്യം—ഇങ്ങനെ അഞ്ചുപാധികൾ ഒത്തുചേർന്നാൽ ഹജ്ജ് നിബ്ബന്ധമായിത്തീരുന്നതാണ്. പ്രസ്തുത അഞ്ചുപാധികൾ പൂർത്തിയായാൽ പുരുഷന്മാർക്കെന്ന പോലെ സ്ത്രീകൾക്കും ഹജ്ജ് നിബ്ബന്ധമാകും. സ്ത്രീകളാവുമ്പോൾ സ്വന്തം ഭർത്താവോ വിവാഹബന്ധം പാടില്ലാത്ത അടുത്ത ബന്ധുക്കളിൽ ആരെങ്കിലുമോ ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു പുരുഷൻ ഒന്നിച്ചില്ലാതിരിക്കുന്ന പെണ്ണിനു ഹജ്ജ് നിബ്ബന്ധമുണ്ടോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമുണ്ട്. ശാഫീ'മദ്'ഹബിലെ പ്രബലമായ അഭിപ്രായം കഴപ്പമൊന്നും സംഭവിക്കില്ലെന്നു റപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അത്തരം സ്ത്രീകൾക്കും ഹജ്ജിനു പോവാമെന്നാകുന്നു.

മരൊരാൾക്കു വേണ്ടി ഹജ്ജ് ചെയ്യൽ

ഒരാളുടെ പേരിൽ ഹജ്ജ് നിർബ്ബന്ധമാവുന്ന ഏല്ലാ ഉപാധികളും പൂർത്തിയായി. എന്നാൽ ആ കൃത്യം നിവൃത്തിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അയാൾ മരണപ്പെട്ടു. അല്ലെങ്കിൽ രോഗമോ അതിർ കവിഞ്ഞ വാൽകൃമോ

കാരണമായി അയാൾ അശക്തനായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ അയാൾക്കു വേണ്ടി വേദൊരാളെക്കൊണ്ടു് ഹജ്ജു് ചെയ്യിക്കൽ നിബ്ബന്ധമാണു്. മരണപ്പെട്ടവനു വേണ്ടി അയാളുടെ ധനത്തിൽ നിന്നു ചിലവഴിച്ചു് ഹജ്ജു ചെയ്യിക്കേണ്ടതു് അനന്തരാവകാശികളാകുന്നു. രോഗിക്കും വൃദ്ധനും വേണ്ടി അവർതന്നെ ഹജ്ജു ചെയ്യേണ്ടതുമാണു്. മരൊരാൾക്കുവേണ്ടി ഹജ്ജു ചെയ്യുന്നവൻ തന്നെത്തായ ഹജ്ജു മുഖ്യം നിവൃത്തിച്ചവനായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. സ്വന്തത്തിനു ഹജ്ജു ചെയ്യാത്തവനു മരൊരാൾക്കു് പകരമായി ഹജ്ജു ചെയ്യുവാൻ പാടില്ല. താഴെ കാണിക്കുന്ന ഹദീസുകളാണു് ഇപ്പറഞ്ഞതിന്നു തെളിവുകൾ:

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ جُهَيْنَةَ جَاءَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَتْ إِنَّ امِّي نَذَرَتْ أَنْ تَحْجَّ حَتَّى مَاتَتْ أَفَأَحْجُّ عَنْهَا قَالَ: نَعَمْ، حَجَّيْ عَنْهَا رَأَيْتَ لَوْ كَانَ عَلَى امِّكَ دِينَ لَكُنْتِ فَاضِيئَةً، اقْضُوا لِلَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ أَحَقُّ بِالْأَوْفَاءِ (رواه البخاري)

(ജൂഹൈനത്തു് കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ഒരു സ്ത്രീ റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ സമക്ഷത്തിങ്കൽ വന്നു ചോദിച്ചു: 'എന്റെ മാതാവു് ഹജ്ജു നേർച്ചയാക്കി. അങ്ങിനെ അവർ മരിച്ചുപോയി. അവർക്കു പകരം ഞാൻ ഹജ്ജു ചെയ്യണമോ?' എന്നു്. 'അതെ, അവർക്കു പകരം നീ

ഹജ്ജ് ചെയ്യണം.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു. 'നിന്റെ മാതാവിനു ഒരു കടമുണ്ടെന്നു വിചാരിയ്ക്കുക. നീയത് വീട്ടേണ്ടതില്ലേ? അല്ലാഹുവിന്റെ കടം വീട്ടുവിൻ. അല്ലാഹുവാണ് കടം വീട്ടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ.)

عَنْ فَضْلِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ خَتَمِمْ قَالَتْ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجِّ أَدْرَكَتْ أَبِي شَيْخًا كَبِيرًا لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَثْبُتَ عَلَى الرَّاحِلَةِ إِفَّا حَجَّ عَنْهُ قَالَ نَعَمْ وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ (رواه البخاري ومسلم)

(ഒരു ഖത്അം ഗോത്രക്കാരീ നബിയോട് പോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അല്ലാഹു തന്റെ അടിമകളുടെമേൽ നിബ്ബന്ധമാക്കിയ ഹജ്ജ് കർത്തവ്യം എന്റെ പിതാവിനെ പിടികൂടിയത് അദ്ദേഹം ഒരു മഹാ വൃദ്ധനും വാഹനത്തിന്മേൽ സ്ഥിരമായിരുന്നയാത്ര ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്തവനുമായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ്; അദ്ദേഹത്തിനു പകരമായി ഞാൻ ഹജ്ജ് ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടോ?' 'അതെ' എന്നായിരുന്ന അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത്. ഈ സംഭവം ഹജ്ജത്തുൽ വദാ ഇലാണുണ്ടായത്.)

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَمِعَ رَجُلًا يَقُولُ لِبَيْتِكَ عَنْ شَبْرَمَةَ فَقَالَ أَحْبَبْتِ عَنْ

نَفْسِكَ؟ قَالَ لَا قَالَ فَحَجَّ عَنْ نَفْسِكَ ثُمَّ حَجَّ عَنْ شِبْرٍ مَمْلُوءَةٍ

(رواه ابو داود)

(ഒരുത്തൻ ശുബ്റമത്തിനു വേണ്ടി 'ലബ്ബൈക്ക' പറയുന്നതായി നബി (സ) കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'നിനക്കു വേണ്ടി നീ ഹജ്ജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?' ഇല്ലെന്നു അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. 'എന്നാൽ നിനക്ക് സ്വന്തമായി ആദ്യം ഹജ്ജ് ചെയ്യുക. പിന്നീട് ഹജ്ജ് ശുബ്റമത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ഹജ്ജ്'—തിരുമേനി പറഞ്ഞു.)

ഇഹ്റാമിന്റെ രൂപങ്ങൾ

ഹജ്ജിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഒന്നാമത്തെ നിബ്ബന്ധ കൃത്യം ഇഹ്റാമാണ്. ഇതിനു മൂന്നു രൂപങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നു, ഹജ്ജിന്റെ മാസങ്ങളിൽ (അതായത്, ശവ്വാൽ മുതൽ റുൽഹജ്ജ് ഒമ്പതു വരെയുള്ള കാലം) ആദ്യമായി ഉറഃ ചെയ്തിട്ട് പിന്നെ ഹജ്ജിനായി ഇഹ്റാമ് ചെയ്യുക. ഈ രൂപത്തിനു 'തമത്തുഅ' (تَمَتُّع) എന്ന് പറയുന്നു.

രണ്ടു, ഹജ്ജിനും ഉറഃക്കും ഒന്നിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ ആദ്യം ഉറഃ ചെയ്തിട്ട് അതിൽ നിന്നു വിരമിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ഹജ്ജിനും ഇഹ്റാമ് ചെയ്യുക. ഈ രൂപത്തിനു 'ഖിറാൻ' (خَيْرَان) എന്നു പറയുന്നു. *

* തമത്തുഇന്റെയും ഖിറാന്റെയും രൂപങ്ങളിൽ ബലികർമ്മം **قَدْ** നടത്തൽ നിബ്ബന്ധമാകുന്നു. അതായത് ഒരു ഗുഹത്തെ അറുത്ത് ബലി ചെയ്യുക. ഇതിനു സാധ്യമവാത്ത പക്ഷം ഹജ്ജ് കാലത്ത് മൂന്നും സ്വദേശത്ത് തിരിച്ചെത്തിയാൽ ഏഴും അങ്ങനെ പത്തു നോമ്പ് നോല്പേക്ഷതാണ്.

മൂന്നു, ആദ്യം ഉറഃ ചെയ്യാതെ ഹജ്ജിനു മാത്രം ഇഹ്റാം ചെയ്യുക. ഇതിന്നു 'ഇഹ്റാദ്' (إفراء) എന്നു പറയുന്നു.

ഈ മൂന്നു രൂപവും അനുവദനീയമാണെങ്കിലും ഓരോ രൂപത്തിനുമുള്ള 'നിയന്ത്' (കരുത്ത്) വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ നിയന്തോടുകൂടിയുള്ള 'തൽബിയത്തി'ലും വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഉറഃ മാത്രമാണ് ആദ്യം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ *الله أكبر* എന്നാണ് പറയേണ്ടത്. രണ്ടിനും ഒന്നിച്ചു് ഇഹ്റാം ചെയ്യുമ്പോൾ *الله أكبر* എന്നു പറയണം. ഇനി ഹജ്ജിനു മാത്രമാണ് ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ *الله أكبر* എന്നും പറയണം.

ഹജ്ജിനെയും ഉറഃയെയും ഉദ്ദേശിച്ചു് മക്കയിലേക്ക് പോവുന്ന ഓരോ പ്രദേശക്കാർക്കും ഇഹ്റാമിനു പ്രത്യേകം സ്ഥലങ്ങൾ നിജപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു 'മീഖാത്ത' (ميقات) എന്നു പറയുന്നു. മീഖാത്തിൽ കൂടി യാത്ര ചെയ്യാത്തവർ അതിന്റെ നേക്കെത്തുമ്പോൾ ഇഹ്റാം ചെയ്യണം. ഇന്ത്യക്കാരുടെ നിശ്ചിത 'മീഖാത്ത' 'യലംലം' എന്ന സ്ഥലമാകുന്നു. ഇന്ത്യക്കാർ പ്രസ്തുത സ്ഥലത്തിന്റെ നേരെ എത്തുമ്പോൾ കടലിൽ വെച്ചു് ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്നു. ഹജ്ജു് കപ്പലുകൾ മീഖാത്തിന്റെ നേരെ എത്തുന്ന അവസരത്തിൽ അധികൃതന്മാർ ആ സംഗതി ഹാജിമാരെ അറിയിക്കൽ പതിവാകുന്നു.

ഇഹ്റാമിന്റെ മുറകൾ:

ഹജ്ജിനാകട്ടെ, ഉറുക്കുകയോ ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്ന കാരോരുത്തനും താഴെകാണിക്കുന്ന മുറകൾ പാലിക്കേണ്ടതാണ്.

1 നഖം മുറിക്കുക, മീശ കഠിക്കുക, കക്ഷരോമങ്ങളേയും ഗുഹ്യരോമങ്ങളേയും നീക്കി വൃത്തിയാക്കുക, വൃസു ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ കുളിക്കുക, താടിയും മുടിയും വാൻ കരുകുവെക്കുക എന്നീ ശുചീകരണങ്ങളാവശ്യമാണ്:

قَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ مِنَ السَّنَةِ أَنْ يَغْتَسِلَ إِذَا ارَادَ الْأَحْرَامَ
وَإِذَا ارَادَ دُخُولَ مَكَّةَ - رواه البزار

(ഇഹ്റാമിനെ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കാനുദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും കുളിക്കൽ സുന്നത്തിൽപെട്ടതാണെന്നു ഇബ്നുഉമർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.)

2 സാധാരണ ഉടുപ്പുകൾ മാറി ഒരു അരയുടുപ്പു ധരിക്കുകയും ഒരു തട്ടം പുതക്കുകയും ചെയ്യുക. തല മൂടാതിരിക്കണം. വെള്ളവസ്ത്രമാണ് കൂടുതലുത്തമം.

قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ انْطَاقَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَدِينَةِ
بَعْدَ مَا تَرَجَّلَ وَانْهَنَ وَلَيْسَ إِزَارُهُ وَرِدَائُهُ هُوَ وَاصْحَابُهُ

- رواه البخارى

നബി (സ)യും സഹാബിമാരും എണ്ണയിട്ട് മുടി ചീകി മിനക്കി അരയുടുപ്പും തട്ടവും ധരിച്ചതിനുശേഷമാണ് മടീനായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടത് എന്നു ഇബ്നുഅബ്ബാസ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.)

3. ശരീരത്തിലും വസ്ത്രത്തിലും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ പൂശുക. ഇതിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇഹ്റാമിനുശേഷം അവശേഷിക്കുന്നതിനു തരക്കേടില്ല.

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى وَبَيْضِ الطَّيِّبِ فِي مَفْرَقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ - رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ

(നബി (സ) ഇഹ്റാം ചെയ്തിരുന്നപ്പോൾ അവിടുത്തെ മൂലാവിലുള്ള സുഗന്ധദ്രവ്യത്തിന്റെ തിളക്കത്തെ ഞാനിതാ നോക്കിക്കാണുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നുവെന്നു ആയിശ (റ) പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.) ആയിശയ്ക്കിൽ നിന്നുതന്നെ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ഹദീസു കാണുക:

كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَحْرَامِهِ قَبْلَ أَنْ يُحْرِمَ وَحَلَّتْهُ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ

(നബിയ്ക്ക്, തന്റെ ഇഹ്റാമിനുവേണ്ടി താൻ ഇഹ്റാം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പും, തന്റെ വിരാമത്തിനുവേണ്ടി താൻ കഅ്ബയെ തവാഹ് ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പായി ഞാൻ സുഗന്ധവസ്തു പൂശിക്കൊടുത്തിരുന്നു.)

4. 'ഇഹ്റാമിന്റെ സുന്നത്തു നിസ്കാരം' എന്ന നിയന്ത്രോടുകൂടി രണ്ടു റക്അത്തു നിസ്കരിക്കുക.

قَالَ ابْنُ عَمْرٍو رَضِيَ اللهُ عَنْهُ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرْكَعُ بِذِي الْحَلِيفَةِ رَكَعَتَيْنِ - مُسَلِّمًا

നബി (സ) ദുൽഹലൈഫയിൽവെച്ചു രണ്ടു റക്അത്തു നമസ്കരിച്ചിരുന്നു. (ദുൽഹലൈഫ: മദീനാവഴി വരുന്ന വരുടെ മീഖാത്താണ്.)

തൽബിയത്തും അതിന്റെ സന്ദർഭം

ഹജ്ജിനു ഇഹ്റാം ചെയ്യാൽപിന്നെ ദുൽഹജ്ജു പത്തിനു 'ജഹറത്തുൽ അഖബഃ'യിലെ ഒന്നാമത്തെ കല്ലേറുവരെ തൽബിയത്തു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. പ്രസ്തുത കല്ലേറിനുശേഷം തൽബിയത്തു നിത്തുകയും വേണം. ഇഹ്റാം ചെയ്തതിനുശേഷം ഓരോ നമസ്കാരത്തിനു ശേഷവും, യാത്രാസംഘങ്ങളുമായി കണ്ടുമുട്ടുമ്പോഴും, ഉയന്നു താഴുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങൾ കടന്നുപോവുമ്പോഴും, താവളങ്ങളിൽനിന്നു യാത്ര പുനരാരംഭിക്കുമ്പോഴും, ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തുചെന്നു യാത്ര നിത്തുമ്പോഴുമെല്ലാം തൽബിയത്തു പ്രത്യേകം സുന്നത്തുണ്ട്.

ഉറഃമാത്രം ചെയ്യുന്നവർക്കു ഇഹ്റാം മുതൽ തവാഹ് തുടങ്ങുന്നതുവരെ മാത്രമേ തൽബിയത്തു വേണ്ടതുള്ളൂ.

ഇബ്നുഉമറി(റ)ൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിൽ വന്നപ്രകാരം, ഇങ്ങിനെയാണ് തൽബിയത്തു:

لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ! لَبِيكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبِيكَ! إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ
لَكَ! وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ!

(കല്പനപോലെ! അല്ലാഹുവേ! കല്പനപോലെ! കല്പന പോലെ!! നിനക്കൊരു കൂട്ടുകാരനില്ല. കല്പനപോലെ!! തീച്ചയായും സൂതീയം അനുഗ്രഹവും രാജ്യത്വവും നിനക്കുള്ളതാണ്. നിനക്കൊരു കൂട്ടുകാരനില്ലതന്നെ!)

ഇങ്ങിനെ ചൊല്ലിയതിന്റെ ശേഷം നബി(സ) യുടെമേൽ സലാത്തുചൊല്ലുന്നതും, പാപമോചനത്തിനും മറ്റുമായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും നല്ലതാണ്.

ഇഹ്റാമിന്റെ ശേഷം ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ

(1) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷം കുളിക്കുന്നതിനും, വസ്ത്രം മാറുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

عن ابن عباس: انه دخل حمام الجحفة وهو محرم قيل له
أدخل وانك محرم؟ فقال إن الله ما يعيب أباً وساناً شياً

(ഇഹ്റാമം ചെയ്തിരിയ്ക്കവേ ഇബ്ന അബ്ബാസ് (റ) 'ജുഹ്ഫ'യിലെ കുളിപ്പുരയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, 'താങ്കൾ ഇഹ്റാമിലായിരിക്കവേ ഇതിൽ പ്രവേശിക്കുകയോ?' എന്നാരോ ചോദിച്ചു. തദവസരം അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്:

“നമ്മുടെ അഴുക്കുകളെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനു യാതൊരു കാര്യവുമില്ല!”

(2) പൊടിപടലങ്ങളിൽ നിന്നോ മറ്റൊര രക്ഷപ്പെടാനായി മുഖം മൂടുന്നതിനും വിരോധമില്ല. സലഹുസ്സാലിഹുകൾ (പുവ്വമുസ്ലിംകൾ) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം കാരടിക്കുമ്പോൾ മുഖം മൂടാമെന്നായിരുന്നു വെന്ന് മുജാഹിദ് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

(3) സ്ത്രീകൾക്ക് ഇഹ്റാമിലായിരിക്കുമ്പോഴും ഷൂസ് ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ رَخَّصَ لِلنِّسَاءِ فِي الْخَيْبِ - رواه ابوداود

(നബി (സ) സ്ത്രീകൾക്ക് ഷൂസ് ധരിക്കുവാൻ അനുമതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.)

(4) മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ തലമറക്കുകയോ, തുനിയവസ്ത്രം ധരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് പ്രായശ്ചിത്തം ആവശ്യമില്ലെന്നു ഇമാം ശാഫിയും മറ്റും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

(5) കുരു പൊട്ടിക്കുക, ഓപ്പറേഷൻ ചെയ്യിക്കുക, മുറികെട്ടുക, പല്ല് പൊരിക്കുക, ചൊറിയുക മുതലായത് തെറ്റല്ല.

നബി (സ) ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ ‘കൊമ്പുവെപ്പിച്ചു’തായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

(6) കണ്ണാടിയിൽ നോക്കുകയും സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ (പുരട്ടാതെ) മണത്തുനോക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

(7) കൊഴുപ്പുസാധനങ്ങൾ (ചികിത്സാർത്ഥം) ഉപയോഗിക്കാം.

(8) പണസഞ്ചി അരയിൽ കെട്ടുന്നതിനും, മോതിരം ധരിക്കുന്നതിനും വിരോധമില്ല.

(9) സുഗന്ധമില്ലാത്ത സുമ്മ കണ്ണിലിടാം.

(10) ശീലക്കട ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നോ, തമ്പിലോ വീട്ടിലോ താമസിക്കുന്നതിന്നോ വിരോധമില്ല.

(11) ഇഴച്ച, ഉറമ്പ്, തേൾ, ഏലി, കടിക്കുന്ന നായ, പാമ്പ് മുതലായ ഉപദ്രവജന്തുക്കളെ കൊല്ലാം.

മേൽ വിവരിച്ച സംഗതികൾ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്ക് അനുചരനീയമാണെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

ഇഹ്റാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടവ

ഒരാൾ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ അയാൾക്ക് വിരോധമായിത്തീരുന്നതാണ്:

- (1) സംഭോഗം, ചുംബനം, കാമത്തോടുകൂടിയുള്ള സ്पर्ശനം മുതലായവയും;
- (2) അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അനുസരണത്തിനു നിരക്കാത്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ.

(3) സഹയാത്രക്കാർ, വേലക്കാർ മുതലായവരോടു ശ്ലാഘിക്കുക.

فَمَنْ فَرَّضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ

(ആ മാസങ്ങളിൽ) ഒരാൾ ഹജ്ജിനു തീരുമാനിച്ചാൽ പിന്നെ സംഭോഗമോ കുറുകരമായ പ്രവൃത്തികളോ ശ്ലാഘിക്കലോ പാടുള്ളതല്ല.)

(4) ഷട്ട്, തൊപ്പി, പായ്‌ജാമ മുതലായി തൂണിയ ഉടുപ്പുകളും, തലപ്പാവ് പോലെയുള്ള മറ്റു തല മറക്കുന്ന സാധനങ്ങളും സുഗന്ധമുള്ള ചായം മുക്കിയ വസ്ത്രവും ധരിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ചെരിപ്പു കിട്ടാതിരുന്നാൽ കാലിന്റെ മടമ്പ് മറയാത്ത സ്ലിപ്പർ ധരിക്കാവുന്നതാണ്.

عن ابن عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: لا يلبس المحرم القميص ولا العمامة ولا البرنس ولا السراويل ولا ثوباً منه ورس أوزعفران، ولا الخفين إلا أن لا يجد نعلين فليطعمهما حتى يكو ناسف من الكعبين (رواه البخاري ومسلم)

(ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു ഷർട്ടും, തലപ്പാവും കാലറയും ഉരുക്കതൊപ്പിയും 'വർസോ' (ഒരുതരം ചായച്ചെടി) കുക്കുമമോ സ്ലർിച്ച ഉടുപ്പും, ബുട്ടുകളും ധരിക്കുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ചെരിപ്പു കിട്ടാതിരുന്നാൽ മടമ്പിന്റെ താഴ്ഭാഗമാകത്തക്കവിധം മുറിച്ച ബുട്ടുകൾ ധരിക്കട്ടെ.)

ഇപ്പറഞ്ഞതൊന്നും സ്ത്രീകൾക്ക് ബാധകമല്ല. മുഖമുടി, കയ്യോ, സുഗന്ധവസ്ത്രം എന്നിവ ധരിക്കൽ മാത്രമാണ് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിരോധമായിട്ടുള്ളത്.

(5) സ്വയം വിവാഹവും മരൊരാൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കലും വിരോധമാണ്.

لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يَنْكِحُ (رواه مسلم)

(ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ വിവാഹം ചെയ്യുകയോ, ചെയ്തുകൊടുക്കുകയോ അരുത്.)

(6) നഖം മുറിയ്ക്കുവാനും, ശരീരത്തിൽനിന്നു മുടിയോ, രോമമോ എടുക്കുവാനും പാടില്ല.

وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَيْئَةَ الْمَكْحُولَةَ

(ബലിമൃഗം അതിന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തിയല്ലാതെ നിങ്ങൾ തലമുടി എടുക്കരുത്.)

രോഗമോ, തലയിൽ മറുവല്ല ഉപദ്രവമോ ഉണ്ടെങ്കിൽ മുടി എടുക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. പക്ഷെ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം വേണ്ടിവരും.

فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آذَىٰ مِنْ رَأْسِهِ فَعِدْيَةٌ مِنْ صِيَامِهِ أَوْ صَدَقَةٌ أَوْ نَسْكَ

(നിങ്ങളിലാക്കെങ്കിലും രോഗം ബാധിക്കുകയോ, തലയ്ക്കുവല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിടുകയോ ചെയ്താൽ (മുടികളുണ്ണ)

നോമ്പോ, ധർമ്മോ, ബലികർമ്മോ ചെയ്ത പ്രായശ്ചിത്തം നല്ലേണ്ടതാണ്.)

(7) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എണ്ണയും, സുഗന്ധവസ്തുക്കളും ഉപയോഗിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിനു മുമ്പുപയോഗിച്ചതിന്റെ അവശിഷ്ടം തരക്കേടില്ല. ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിരിക്കുന്നു:

الحاجُّ الشَّعْثُ التَّمْلُ (بِئْسَ)

(എണ്ണ ഉപയോഗിക്കാതെ, മുടി ജടകെട്ടിയവനും മുഷിഞ്ഞവനുമാണ് ഹാജി.)

(8) സുഗന്ധച്ചായം കൊടുത്ത വസ്ത്രം ധരിക്കാൻ പാടില്ല.

عن ابن عمر رضي الله عنهما ان النبي صلى الله عليه وسلم قال لا تلبسوا ثوبا مَسَّهُ ورس أوز غفر إن إلا أن يكون غسلا

(رواه ابن عبد البر)

(പച്ചച്ചായച്ചെടിഞ്ഞ കങ്കുമമോ സ്पर्ശിച്ച വസ്ത്രം അലക്കിയിട്ടല്ലാതെ ധരിയ്ക്കരുത്.)

(9) നായാട്ടും, സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടി നായാടിയ മുഗത്തെ തിന്നലും ഹറാമാണ്.

മേൽ പറഞ്ഞ ഹറാമുകളിൽനിന്നു സംഭോഗം ചെയ്തപ്പോയാൽ ഹജ്ജ് ബാത്തിലാവുന്നതും, അടുത്ത കൊല്ലംതന്നെ മറ്റൊരു ഹജ്ജ് ചെയ്യേണ്ടതുമാണ്. കൂടാതെ ഒരൊട്ടകത്തെയോ, അതിനു സാധിക്കാത്ത പക്ഷം ഒരു പശുവിനേയോ, അതിനും സാധിക്കാതിരുന്നാൽ ഹൃദ് ആട്ടിനേയോ അറത്തു തെണ്ടും ചെയ്യേ

ണ്ടത്രമാണ്. ഈ മൂന്നെണ്ണത്തിൽ യാതൊന്നും സാധ്യമാകാതെ വന്നാൽ ഒട്ടകത്തിന്റെ വിലക്കുള്ള ഭക്ഷണ സാധനം ധർമ്മം ചെയ്യണം; അതും കഴിയാതിരുന്നാൽ ആ ഭക്ഷണസാധനത്തിന്റെ അളവെടുത്ത് ഒരു മുട്ടിനു ഓരോ നോമ്പുവീതം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതാണ്.

മുടിയെടുക്കുക, തുനിയ വസ്ത്രം ധരിക്കുക തുടങ്ങി വിരോധിക്കപ്പെട്ട വല്ലതും ചെയ്യാതെ പായാൽ കൊടുത്ത ധർമ്മം കൊടുക്കുകയോ, ആറുദിവസം ഈരണ്ടു മുട്ടുകൾ വീതം ഭക്ഷണനല്ലകയോ, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു നോമ്പുനഷ്ടിക്കുകയോ വേണം. ഈ മൂന്നു പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളിൽ ഇഷ്ടമുള്ള ഒന്നു ചെയ്യാൽ മതി.

عن كعب بن عجرة: ان رسـ ل الله صلى الله عليه وسلم مر به زمن الحبيبية قال: قد اذاك هوم راسك؟ قال نعم، فقال آل النبي صلى الله عليه وسلم: احلق راسك ثم اذبح شاة او صم ثلاثة ايام او اطعم ثلاثة اصبع من تمر على ستة مساكين

(رواه البخارى ومسلم)

(കഅബ്ബിബ്ബിനാജ്ജിറയിൽനിന്നു ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “ഇദ്ദൈഖ്വിയായ സന്ധിയുടെ കാലത്ത് നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുചെന്നു ‘താങ്കളുടെ തലയിലെ പഴുക്കൾ താങ്കളെ വല്ലാതെ ശല്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ’, എന്നു പറഞ്ഞ ഞാൻ ‘അതെ’ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞതിനെതുടർന്നു നബി (സ) നിദ്ദേശിച്ചു: “തലമുടി വടിക്കുക, എന്നിട്ടു ഒരാട്ടിനെ

അറത്തു ധർമ്മം ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു നോമ്പനുഷ്ഠിക്കുക; അതുമാല്ലെങ്കിൽ മൂന്നു 'സാഅ'* കാരക്ക ആറു ദരിദ്രന്മാർക്ക് ഭക്ഷിപ്പിക്കുക!")

മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ക്രമം

മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി കുളിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. സാമാനങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ഏല്പാടുചെയ്തു, ഉടനെ ബാബുസ്സലാമിൽകൂടി ഭയഭക്തിയോടും, വിനയത്തോടുകൂടി പരിശുദ്ധ കഅ്ബയുടെ നേരെ പോകേണ്ടതാണ്. തദവസരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്.

أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَاْفْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

(ശപിക്കപ്പെട്ട പിശാചിൽനിന്നു മഹാനായ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടും, അവന്റെ ബഹുമാന്യമായ മുഖത്തെക്കൊണ്ടും, അവന്റെ അനാദിയായ അധികാരത്തെക്കൊണ്ടും, ശരണം! അല്ലാഹുവേ, നബി (സ)യുടെയും കുടുംബത്തിന്റെയും ചേൽ കരുണയും ശാന്തിയും വർഷിക്കേണമേ! അല്ലാഹുവേ! എന്റെ കുറ്റങ്ങൾ പൊറുത്തു തരിക; നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കവാടം എനിക്കു തുറന്നു തരിക!)

* ഒരു സാഹു നാലു മുട്ട്. ഒരു മുട്ടിന്നു സാധാരണ കൈകൾക്കു ഒരുളവ്. അതായതു, ഇരു കൈകളും മലർത്തിപ്പിടിച്ചു അവയിൽ കെളുപ്പുന്ന പരിമാണം.

കണ്ഠവ്യയുടെ നേരെ ദൃഷ്ടി പതിയുമ്പോൾ രണ്ടു കയ്യും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം:

اللَّهُمَّ زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفًا وَتَعْظِيمًا وَتَكْرِيمًا وَمَهَابَةً
وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَكَرَمِهِ مِنْ حِجَّتِهِ أَوْ اعْتَمَرِهِ تَشْرِيفًا
وَتَكْرِيمًا وَتَعْظِيمًا وَبِرَأْسِ اللَّهِ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ،
فَحَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ

(അല്ലാഹുവേ ഈ മന്ദിരത്തിനു ബഹുമാതിയും മഹത്വവും ആദരവും ശാഭീര്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക! ഇവിടെ വന്നു ഹജ്ജോ ഉറയോ ചെയ്തു ഇതിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു ബഹുമാനവും ആദരവും മഹത്വവും പുണ്യവും അധികരിപ്പിക്കുക! അല്ലാഹുവേ! നീയാണ് സമാധാനം. നിന്നിൽനിന്നാണ് സമാധാനം. അതിനാൽ സമാധാനംകൊണ്ട് നീ ഞങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യേണമേ!)

ഈ പ്രാർത്ഥന കഴിയുന്നതോടുകൂടി 'ഹജറൽ അസ്' വടി'ന്റെ നേരെ ചെന്നു ശബ്ദം കൂടാതെ അതിനെ ചുംബിക്കുകയോ, അതിന്നു സാധിക്കാതെവന്നാൽ കൈകൊണ്ട് തൊട്ട് ആ കൈ ചുംബിക്കുകയോ വേണം. അതും സാധിക്കാത്തപക്ഷം കൈകൊണ്ടു ആംഗ്യം കാണിക്കുകയെങ്കിലും വേണം.

‘തവാഹ്’

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽപിന്നെ ‘തവാഹ്’ തുടങ്ങുകയായി. ഹജറൽഅസ്'വട' ഇടത്തു

ഭാഗത്താക്കി നേരെ നിന്നശേഷം മുമ്പോട്ടു നടക്കുക; ഇങ്ങനെ കഅ്ബയെ ഏഴു പ്രാവശ്യം പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുക — ഇതിനാണ് 'തവാഹ്' എന്നു പറയുന്നത്. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ചുറ്റലിൽ കാലടികൾ അടുപ്പിച്ചു വെച്ചുകൊണ്ടു വേഗതയിൽ നടക്കുന്നതു സുന്നത്താണ്. ബാക്കി നാലു ചുറ്റലിലും ഹജരൽഅസ്വദു ചുംബിക്കുന്നതും, 'റക്നൽയമാനി' (തെക്കുകിഴക്കെ മൂല) തൊട്ടുന്നതും സുന്നത്താണ്. തിരക്കും തിരക്കുമുണ്ടാകുമ്പോൾ സൗകര്യമനുസരിച്ചു ചെയ്താൽ മതിയാകുന്നതാണ്. തവാഹിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഇപ്രകാരം ചൊല്ലുന്നത് നല്ലതാണ്.

بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ إِنَّا بِكَ وَتَوَكَّلْتُكَ بِكَ تَوَكَّلْتُكَ
وَوَفَاءَ بِعَهْدِكَ وَاتَّبَاعًا لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

(അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ (ഞാൻ തുടങ്ങുന്നു)! അല്ലാഹു അതിമഹാനാണ്! അല്ലാഹുവേ! നിന്നിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും, നിന്റെ കിതാബ് സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും, നിന്നോടു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം പാലിച്ചുകൊണ്ടും, നിന്റെ നബി (സ)യുടെ ചയ്യയെ പിന്തുടന്നുകൊണ്ടും (ഞാനിതാ തവാഹ് ചെയ്യുന്നു.)

ഇബ്നുമാജ: റിപ്പോർട്ടുചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ ഇങ്ങനെയും വന്നിരിക്കുന്നു:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

ഹജ്ജിനു മാത്രം ഇഹ്റാം കെട്ടിയ ആളാണെങ്കിൽ അയാളുടെ ഈ തവാഹിനു 'തവാഹൂൽ ഖുദൂം' എന്നു പറയുന്നു. ഇത് സുന്നത്താണെന്നും. ഇനി ഹജ്ജും ഉറയും ഒന്നായി ചെയ്യുന്ന ആളോ, ആദ്യം ഉറചെയ്തു വിരമിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ആളോ ആണെങ്കിൽ ഈ തവാഹ് ആ ഉറയുടേതുകൂടിയായിരിക്കും. അതിനാൽ അയാൾ മർവയുടെയും സഫായുടെയും ഇടയിൽ ഓടൽ (طواف) തുടങ്ങിയ ഉറയുടെ മറ്റു ചടങ്ങുകൾ തുടർന്നു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഉറയും ഹജ്ജും ഒന്നായി ചെയ്യുന്ന ആളാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ഓട്ടം കഴിഞ്ഞാലും ഇഹ്റാമിൽതന്നെ നിലക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. ഇനി ഉറ മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളവെങ്കിൽ ഓട്ടം കഴിഞ്ഞു മുടി വടിക്കുകയോ മുടി വെട്ടുകയോ ചെയ്തു അയാൾക്കു ഹലാലാവാം.

തവാഹിന്റെ വകുപ്പുകൾ

തവാഹുകൾ മൂന്നു വകുപ്പാകുന്നു: ഒന്നു, തവാഹൂൽ ഖുദൂം: (طواف الخديعة) മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ച ഉടനെ ചെയ്യുന്ന തവാഹ്; രണ്ടു, 'തവാഹൂൽ ഇമാസത്ത': (طواف إمامة) അറഹബിൽ നിന്നു മടങ്ങിയ ശേഷം ചെയ്യുന്ന ത്. മൂന്നു, 'തവാഹൂൽ വദാഅ': (طواف الوداع) മക്ക വിട്ടമ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്.

ഉറചെയ്ത് ഹലാലാകുന്നവർക്ക് ഉറയുടെ നിബന്ധനകളിൽ ഒന്നു കൂടിയായിരിക്കും തവാഹൂൽ ഖുദൂം. അതിനാൽ അവർക്കിതുപേക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ ഹജ്ജ് മാത്രമോ, ഹജ്ജും ഉറയും ഒന്നിച്ചോ ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ തവാഹൂപേക്ഷിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല.

‘ഹജ്ജിന്റെ ഫർസുകളിൽ ഒന്നാണ് തവാഹൂൽ ഇഹാസത്ത്.’ അത് ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഹജ്ജ് പൊളിഞ്ഞുപോവും.

അവസാനം മസ്ജിദിൽ ഹറാം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ് തവാഹൂൽ വദാഅ്. ആത്മ വംപോലുള്ള കാരണങ്ങളാൽ ഈ തവാഹൂൽ ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെ വന്നാൽ ഹജ്ജിനു ദോഷം ബാധിക്കുകയില്ല. ഇത് സുന്നത്തോ അതോ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ തണ്ടം കൊടുക്കേണ്ട വാജിബോ എന്ന കാര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. വാജിബാണെന്നും ഉപേക്ഷിച്ചാൽ തണ്ടം കൊടുക്കണമെന്നും പറയുന്നു ഒരു പക്ഷം. സുന്നത്താണെന്നും ഉപേക്ഷിച്ചാൽ തണ്ടം വേണ്ടതില്ലെന്നും പറയുന്നു മറുപക്ഷം. എന്നാൽ ആത്മവം മുതലായ കാരണങ്ങളാൽ പ്രസ്തുത തവാഹൂലുപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നാൽ തണ്ടം വേണ്ടതില്ലെന്ന അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ പ്രബലമായി തോന്നുന്നത്.

തവാഹിന്റെ ശർത്തുകൾ

1. ചെറിയതും വലിയതുമായ അശുദ്ധികളിൽ നിന്നും മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധിയായിരിക്കുക:

عن عائشة رضى الله عنها قالت: ان أول شئى بدأ به النبي صلى الله عليه وسلم حين قدم مكة انه توضأ ثم طاف بالبيت بحارى مسلم

(മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) ഒന്നാമതായി ചെയ്തത് വസു ചെയ്യുകയും അനന്തരം തവാഹൂൽ ചെയ്യുകയുമാണ്.)

2. ഔറത്തു് മറക്കുക.

وَلَا يُطُوفُ بِالْبَيْتِ عَرِيَانٌ (بخارى مسلم)

(നഗ്നൻ കഅബാ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യരുത്.)

3. ഏഴു പ്രാവശ്യം കഅബയെ ചുറ്റുക;

4. തവാഹിന്റെ തുടക്കവും അവസാനവും ഹജറൽ അസ്വദുകൊണ്ടായിരിക്കുക.

5. കഅബ തവാഹ് ചെയ്യുന്നവന്റെ ഇടത്തു ഭാഗത്തായിരിക്കുക.

6. തവാഹ് ചെയ്യുന്നതു് കഅബയുടെ പുറത്തു വെച്ചായിരിക്കുക.

അതിനാൽ ഇബ്രാഹീംനബി (അ) നിവൃത്തിച്ചിരുന്ന സക്ഷാൽ തറയിൽനിന്നും, ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട ഹിജ്റിൽ കൂടിയോ, ചുറ്റുമുള്ള ശാദർവാനിൽകൂടിയോ തവാഹ് ചെയ്യാൽ അതു് സാധുവാകുന്നതല്ല.

7. ഏഴു തവാഹുകൾ തുടച്ചുയായിരിക്കണം എന്നു പണ്ഡിതന്മാരിൽ ചിലർക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ട്.

തവാഹിന്റെ സുന്നത്തുകൾ

1. തവാഹ് തുടങ്ങുമ്പോൾ ഹജറൽ അസ്വദിന്നു നേരിട്ടുനിന്നു രണ്ടുകയ്യും ഉയർത്തി ബിസ്മില്ലാഹി അല്ലാഹു അക്ബർ എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു അവ അതിന്മേൽ വെക്കുകയും, മുഖംകൊണ്ടു് ചുംബിക്കുകയും ചെയ്യുക.

2. തട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗം വലത്തെ കക്ഷത്തും രണ്ട് തുമ്പുകൾ ഇടത്തെ ചുമലിലുമാക്കി ഇടുക ഇതിനു 'ഇസ്തിഖാഉ' عصبه എന്നു പറയുന്നു.

3. ആദ്യത്തെ മൂന്നു തവാമിൽ കാലടികൾ അടുപ്പിച്ചുവെച്ച് ഓടിനടക്കുക. ഇതിനു 'റലീ' رلي എന്നു പറയുന്നു. (ഈ പറഞ്ഞ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഉറയുടെ തവാമിലും, ശേഷം സഹാ-മർവയുടെ ഇടയിൽ 'സഅ'യ്' ചെയ്യേണ്ടതുള്ള ഹജ്ജിന്റെ തവാമിലും പുരുഷന്മാർക്കു മാത്രമേ സുന്നത്തുള്ളൂ. സാധാരണയായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന മറ്റു തവാമുകളിൽ ഇത് വേണ്ടരില്ല)

4. ദക്ഷിണത്തുമാനി (തെക്കു കിഴക്കെ മൂല)യെ തൊടുക.

5. തവാമിന്റെ ശേഷം ഇബ്രാഹീം മഖാമിന്റെ അടുത്തുനിന്നു (നശകര്യപ്പെടാത്തപക്ഷം പള്ളിയിൽ എവിടെയെങ്കിലും നിന്നു) രണ്ട് റകഅത്തു നമസ്കരിക്കുക. ഇതിൽ ഫാതിഹയുടെ ശേഷം ഒന്നാമത്തെ റകഅത്തിൽ 'അൽകാഫിറുൻ' എന്ന സൂറയും രണ്ടാമത്തേതിൽ 'ഇഖ്ലാസും' ഓതുനതു സുന്നത്താണ്.

സ്ത്രീകൾക്കു പുരുഷന്മാരൊന്നിച്ചു തവാമു ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല. പക്ഷെ പുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കലരവാൻ പാടില്ല. നബി (സ)യുടെ ഭാര്യമാർ പുരുഷന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കലരാതെ ഒന്നിച്ചു തവാമു ചെയ്തതായി ബുഖാരി (റ) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഒരു ഹദീസിൽ കാണുന്നു.

തവാഹും അതിന്റെ ശേഷമുള്ള നമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞാലുടനെ സംസംവേദങ്ങളിൽനിന്നു അല്പം കുടിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. നബി (സ) അങ്ങിനെ ചെയ്തതായി ബുഖാരി നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഹജ്ജിൽ അസംവദിന്റെയും, കഅ്ബയുടെ വാതിലിന്റെയും ഇടയിലുള്ള സ്ഥലത്തിന്നാണ് 'മുൽതസി' എന്നു പറയുന്നത്. ആ സ്ഥലത്തുവെച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. മുൽതസിമിനെ നബി (സ) കെട്ടിപ്പിടിച്ചതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. സൗകര്യപ്പെടുന്നതായാൽ കഅ്ബയുടെ അകത്തു കടക്കുന്നതും നല്ലതാണ്.

സഹാ മർവയുടെ ഇടയിലുള്ള ഓട്ടം

സഹാ, മർവ: എന്നീ രണ്ടു കുന്നുകൾക്കിടയിൽ ഓടുന്നത് ഹജ്ജിന്റെയും ഉറായുടെയും ഫർസുകളിലെണ്ണപ്പെട്ടതാണെന്നും അതുപേക്ഷിച്ചാൽ ഹജ്ജ് സഹീഹാവില്ലെന്നുമാണ് പണ്ഡിതന്മാരിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം.

عن عائشة رضي الله عنها قالت : طاف رسول الله صلى الله عليه وآله وسلم وطاف المسلمون بين الصفا والمروة فكانت سنة وللمحرمي ما اتهم الله حج من لم يطوف بين الصفا والمروة (مسلم)

("നബി (സ)യും മുസ്ലിമീങ്ങളും സഹാ-മർവയുടെ ഇടയിൽ ചുറ്റുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ അത് നബിചര്യയാണ്. എന്റെ ആയുസ്സുകൊണ്ട് സത്യം! സഹാ-

മർവയുടെ ഇടയിൽ ചുറ്റാത്തവന്റെ ഹജ്ജ് അല്ലാഹു പൂർത്തിയാക്കുകയില്ല" എന്നു ആയിശഃ (റ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.)

ഓട്ടം വാജിബാണെന്നും ഉപേക്ഷിച്ചാൽ തണ്ടം കൊടുത്താൽ മതിയെന്നും മരൊറാരു കക്ഷിയും സുന്നത്തു മാത്രമാണെന്നും മൂന്നാമതൊരു വിഭാഗവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

സഅ്യിന്റെ ശർത്തുകൾ

1. തവാഫിന്റെ ശേഷമായിരിക്കുക,

2. ഏഴു പ്രാവശ്യം ആയിരിക്കുക, (സഹായിൽ നിന്നു ആരംഭിച്ചു മർവായിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ ഒരു പ്രാവശ്യമായി ഗണിക്കപ്പെടും.)

3. സഹായിൽനിന്നു തുടങ്ങുകയും മർവായിൽ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക,

4. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അതിർത്തിക്കുള്ളിലായി കിടക്കുന്ന വഴിയിൽ കൂടിയായിരിക്കുക.

ഈ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി ഒരാൾ സഅ്യിൽ ചെയ്താൽ ആയത് സഹീഹാവുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നബി (സ) മേൽപറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചു മാത്രമേ സഅ്യിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ.

സഅ്യിൽ ചെയ്യുമ്പോൾ ശുദ്ധിയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു നിബന്ധമില്ല. എങ്കിലും അത് നല്ലതാണ്.

സഅ്യാകര ഏഴും തുടച്ചുയായിക്കൊണ്ടു നിവ്വഹിക്കണമെന്നും നിബ്ബന്ധമില്ല. ഇടക്ക് അത്യാവശ്യമായ വല്ലതും ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നാൽ സഅ്യാ നിന്തി അത് ചെയ്തശേഷം ബാക്കി തുടർന്നാൽ മതി. സഅ്യായിൽ സഹായുടെയും മർവായുടെയും മുകളിൽ കയറുന്നത് സുന്നത്താണ്.

സഅ്യാിന്റെ രൂപം

തവാഹും ശേഷമുള്ള നമസ്കാരവും കഴിഞ്ഞശേഷം “സഹാഗൈറിൽ” കൂടി സഹാമലയുടെ നേരെ പോകേണ്ടതാണ്. ഈ അവസരത്തിൽ

اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ

(തീച്ചുയായും സഹയും മർവയും അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെട്ടതത്രെ) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യം ഓതണം. തുടർന്ന് കഅ്ബ കാനാവുന്നത്ര ഉയരത്തിൽ “സഹാ”യുടെ മുകളിൽ കയറി കഅ്ബയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു $\text{بِسْمِ اللَّهِ} \text{ لا اله الا الله اكبر}$ എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുക. പിന്നീട്,

لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو على كل شئ قدير - لا اله الا الله وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده

(കൂറുകാരില്ലാത്തവനും ഏകനുമായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ വേറെ ഇലാഹില്ല. അവന്റേതാണ് ആധിപത്യം

അവന്നത്രെ സർവ്വസ്തുതിയും; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ സർവ്വത്തിനും കഴി വുള്ളവനാണ്. ഏക അല്ലാഹുവല്ലാതെ ദൈവമില്ല. അവൻ തന്റെ വാശത്തം ഉടനടി നിറവേറ്റി. തന്റെ അടിയെ സഹായിച്ചു. സൈന്യവൃഹങ്ങളെ അവ നൊറ്റിക്കു തോല്പിച്ചോടിച്ചു) എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചുപറയുക. അതിന്റെ ശേഷം മർവയിലേക്ക് നടക്കുക. മർവയുടെ മുകളിൽ എത്തിയശേഷം സഹായിൽവെച്ച് ചെയ്തപോലെയെല്ലാം ചെയ്യുക. സഹാ മർവയുടെ ഇടയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ സ്ഥലത്തുവെച്ചു ഓടിനടക്കുന്നതും ഇഴയവസരങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും സുന്നത്താണ്.

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَهْدِنِي السَّبِيلَ الْأَقْوَمَ

(രക്ഷിതാവേ! പൊറുക്കുകയും, കരുണ ചെയ്യുകയും, ഋജുമാർഗ്ഗത്തിൽ ചേർത്തുതരികയും വേണമേ!)

ഇതെല്ലാം നബി (സ) പ്രാർത്ഥിച്ചതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്.

ഉറ മാത്രം ചെയ്യുന്ന ആറുക്കു (تسعة) പ്രസ്തുത ഓട്ടത്തിനുശേഷം മുടി വടിക്കുകയോ വെട്ടുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ട് ഹലാലാകാവുന്നതാണ്. അല്ലാത്തവർ ദുൽ ഹജ്ജ് 8-ാം ദിവസം (ഇതിനു 'യശമുത്തർവിയത്ത' എന്നു പറയും)വരെ ഇഹ്റാമിന്റെ ചിട്ടകൾ പാലിച്ചുകൊണ്ട് മക്കയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടണം.

ഹജ്ജും ഉറയും ഒന്നായി ചെയ്യുന്നവർക്ക് **ان**
 അറബിൽനിന്നു മടങ്ങിവന്ന് ചെയ്യുന്ന തവാ
 ഫിന്റെ ശേഷം രണ്ടാമത് കാട്ടും വേണ്ടതില്ല. ആദ്യം
 ഉറ ചെയ്ത് ഹലാലായവനും (حلال) ഹജ്ജിനമാത്രം
 ഇഹ്റാം ചെയ്തവനും (إحرام) തവാഫ്കൽ ഇഫാസത്തിനു
 ശേഷം 'സഅ്യാ' ചെയ്യണം.

മിനായിലേക്ക്

ദുൽഹജ്ജ് എട്ട് ഉച്ചക്കു മുമ്പായി ഹാജിമാരെ
 ല്ലാം മിനായിലേക്ക് പുറപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഹജ്ജും,
 ഉറയും ഒന്നായി ചെയ്യുന്നവരും ഒന്നാമതായി ഹജ്ജിനു
 ഇഹ്റാം ചെയ്തവരും തങ്ങളുടെ അതേ ഇഹ്റാമോടു
 കൂടിതന്നെ പുറപ്പെടണം. ഉറ ചെയ്ത് ഹലാലായവ
 രാണെങ്കിൽ താമസസ്ഥലത്തുവെച്ച് ഹജ്ജിനായി
 ഇഹ്റാം കെട്ടിക്കൊണ്ട് പുറപ്പെടേണ്ടതാണ്. മിനാ
 യിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ തൽബിയത്തും ഓരോ അധി
 കമധികം ചെയ്യുന്നത് സുന്നത്താണ്. മിനായിൽ
 എത്തിയശേഷം യാത്ര നിർത്തുന്നതും അന്നവിടെ താമ
 സിക്കുന്നതുമാണല്ലോ. അന്നത്തെ സുഹ്റും അസ്റും
 മഗ്റീബും ഇശായും ഒമ്പതാം ദിവസത്തെ സുബ്ഹി
 നമസ്താരവും അവിടെവെച്ച് നിവൃത്തിക്കേണ്ടതാണ്.
 സുബ്ഹിനമസ്താരം കഴിഞ്ഞു സൂര്യനുദിച്ചശേഷമാണ്
 മിനാ വിടേണ്ടത്. മിനായിലേക്കുള്ള ഈ യാത്രയും
 അവിടെത്തെ രാപാക്കലും സുന്നത്താകയാൽ അവ വിട്ടു
 പോയാൽ പ്രായശ്ചിത്തം വേണ്ടതില്ല.

അറഫയിലേക്കു്

ഒമ്പതാം ദിവസത്തെ സൂര്യനാചിമുശേഷം മീനാ യിൽനിന്നു അറഫയിലേക്കുള്ള യാത്ര തുടങ്ങുന്നതാണ്. 'സബ്ബ' (سب) റോഡ് വഴി 'നമിറ' (نمر) എന്ന സ്ഥലത്തു് എത്തിയാൽ യാത്ര നിർത്തി അവിടെ വിശ്രമിക്കുന്നു. യാത്രയിൽ തഹ്ലീലും തൽബിയത്തും തക്ബീറും യഥേഷ്ടം ചെയ്യാവുന്നതാണ് എന്നു ബുഖാരി (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമിറയിൽ എത്തുന്നതിന്നുമുമ്പ് കുളിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. നമിറയിൽനിന്നു ഉച്ച തിരിഞ്ഞശേഷം അറഫയിലേക്കു ച്ചാപ്പെടേണ്ടതാണ്. അറഫയുടെ അതിർത്തിയായ **بدر** താഴ്വരയിൽവെച്ചു് സുഹറും അസറും ജംആയും ഖസറായും നമസ്കരിക്കേണ്ടതുമാണ്. അങ്ങിനെയാണ് നബി (സ) ഹജ്ജത്തുൽ വദാഇൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

അറഫയിലെ നിർത്തം

ഹജ്ജിന്റെ ഫർസുകളിൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് അറഫയിൽ നില്ക്കൽ. അറഫയിൽ നില്ക്കാത്ത ആരുടെയും ഹജ്ജു് സാധുവല്ല.

عن عبد الرحمن بن يعمر ان رسول الله صلى الله عليه وسلم امر منادياً ينادى بالحج عرفه من جاء ليلة جمع قبل طلوع الفجر فقد اذرك

(നബി (സ) കരാളോട് ഇങ്ങിനെ (വിളിച്ചുപറയാൻ) ആജ്ഞാപിച്ചു: ഹജ്ജു് അറഫയാണ്. മുസ്ലിം

ലിഹയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടരാത്രിയിൽ (ചെതന്നാറോരവു്) പ്രഭാതോദയത്തിനു മുമ്പായി വല്ലവനും അറഹ്മയിൽ എത്തിയാൽ അയാൾക്കു് ഹജ്ജു് ലഭിച്ചു.)

സമയവും സ്ഥലവും

അറഹ്മയിൽ നില്ക്കേണ്ട സമയം ദുൽഹജ്ജു് വെതാം. ദിവസം ഉച്ച തിരിഞ്ഞതുമുതൽ പത്താം ദിവസം പ്രഭാതത്തിനിടയിലാണ്. അറഹ്മ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു് നിന്നാൽ മതി. നില്ക്കുക എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം അവിടെ ഹാജരണ്ടാവുകയാണ്. അവിടെ നിന്നോ ഉണാമന്നില്ല. ഇരുന്നും കിടന്നും വാഹനത്തിലും അല്ലാതെയും യഥേഷ്ടം ഏതു നിലക്കും സ്ഥിതിചെയ്യാവുന്നതാണ്.

സുന്നത്തുകൾ

വുസു, കുളി, നമിറയിൽ ഇറങ്ങൽ, നിർത്തത്തിൽ ലിക്വം ദുആയും ചെയ്തൽ, പ്രാർത്ഥനയിൽ രണ്ടു കൈകൾ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കൽ, നബിതിരുമേനി നിന്ന സ്ഥലമായ 'സഖിറാത്തി' (صخرات) നരികിൽ (സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ) നില്ക്കൽ, വിനയം, കീഴ്വണക്കം, ദൈവഭയം, ഹൃദയ സാന്നിദ്ധ്യം എന്നിവ ഉണ്ടായിരിക്കൽ—ഇവയെല്ലാം അറഹ്മായിൽ പാലിക്കേണ്ട സുന്നത്തുകളാണ്. നബി (സ) ഈ അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ചില പ്രാർത്ഥനകൾ കാണുക:

عَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ أَكْثَرَ دُعَاءِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عَرَفَةَ فِي الْوُقُوفِ اللَّهُمَّ إِنَّكَ الْحَمِيدُ كَالَّذِي نَقُولُ وَخَيْرَ مَا نَقُولُ

اللَّهُمَّ لَكَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَإِلَيْكَ مَابِي وَإِلَيْكَ
 رَبِّ تَرَاتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ وَسْوَةِ الصَّدْرِ
 وَشَمَاتِ الْأَمْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَهْبِ بِهِ الرِّيحُ (ترمذی)

(അറഫയിലെ നിർത്തത്തിൽ നബി(സ)യുടെ അധിക പ്രാർത്ഥനയും ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: “അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങൾ പഠയുന്നതും അതിലുപരിയായുള്ളതുമായ സൂതി നിനക്കാണ്. അല്ലാഹുവേ! എന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ത്യാഗവും ജീവിതവും മരണവുമെല്ലാം നിനക്കുള്ളതാണ്. എന്റെ മടക്കം നിന്നിലേക്കാണ്. നാഥാ! എന്റെ സന്യാസ്യവും നിനക്കാണ്. അല്ലാഹുവേ! ഖബറിലെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മനശ്ശലുത്തിൽനിന്നും കാര്യങ്ങളുടെ ചിതച്ചയിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ അഭയം തേടുന്നു. അല്ലാഹുവേ! കാറ്റിന്റെ പ്രവാഹത്താലുണ്ടാവുന്ന നാശത്തിൽനിന്നും നിന്നോടു ഞാൻ രക്ഷ ചോദിക്കുന്നു!”)

عَنْ عَمْرِو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ قَالَ: كَانَ أَكْثَرَ دُعَاءِ
 النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ عَرَفَةَ لِأَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
 الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(احمد، ترمذی)

(അറഫ:ദിവസത്തിൽ നബി(സ)യുടെ പ്രാർത്ഥന മിക്കവാറും ഇതായിരുന്നു: “ഏകനും പങ്കുകാരില്ലാത്തവനുമായ അല്ലാഹുവല്ലാതെ ഇലാഹില്ല. അവനുള്ളതാണ്”

സൂതി. അവന്റെതാണ് ആധിപത്യം. അവന്റെ കയ്യിലാകുന്നു നന്മ. അവൻ സർവ്വത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണ്.”)

മുസ്ലീംലിഖയിലേക്ക്

ദുൽഹജ്ജ് ഒമ്പതാംദിവസം സൂര്യാസ്തമനത്തോടെ അറബിയിൽനിന്നു മുസ്ലീംലിഖയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ഈ യാത്ര വളരെ ശാന്തമായിരിക്കണം. ഇതിലും തൽബിയത്തും ദിക്വരും മറ്റും സൂന്നത്താണ്. മുസ്ലീംലിഖയിൽ എത്തിയശേഷം മഗ്റീബോടൊപ്പം, ഇശാനിസ്താരം രണ്ടു റക്അത്തായി ചുരുക്കി നിസ്തരിക്കുകയും പ്രഭാതംവരെ അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും വേണം. പ്രഭാതമായ ഉടനെ സുബ്ഹി നിസ്താരം കഴിച്ചു മുസ്ലീംലിഖയിൽനിന്നു ‘മഗ്അറുൽ ഹറാം’ എന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പുറപ്പെടേണ്ടതും നേരം നല്ലവണ്ണം പലരുന്നതുവരെ അവിടെ നില്ക്കേണ്ടതുമാണ്. സൂര്യാദയത്തിനു മുമ്പായി അവിടം വിട്ടുകയം ചെയ്യണം:

فَإِذَا أَفْضَيْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
(الْقُرْآن)

(നിങ്ങൾ അറബിയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാൽ ‘മഗ്അറുൽ ഹറാമി’ൽവെച്ചു അല്ലാഹുവെ സ്മരിക്കുക.)

മുസ്ലീംലിഖയിലെ താമസം വാജിബാണ്. അതു ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം കൊടുക്കണം. നില്ക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അറബിയിലേതുപോലെ അവിടേയും ഹാജരായിരിക്കുക എന്നാണ്.

പത്താംദിവസം (പെരുന്നാൾ)

ഭൂതഹജ്ജ് പത്തിനാണ് 'യശമുനഹ്' എന്നു പറയുന്നത്. അന്നു ഒരു ഹാജിക്ക് താഴെ പറയുന്ന പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനാണ്:

(1) കല്ലേറിയൽ. (2) ബലി നടത്തൽ. (3) മുടി കളയൽ, അല്ലെങ്കിൽ മുടി മുറിക്കൽ. (4) തവാഹൂൽ ഇഹാസ: (അറബിയിൽനിന്നു മടങ്ങിയശേഷം ചെയ്യേണ്ട ഫർസായ തവാഹൂ) ഈ പ്രവൃത്തികൾ മുൻവിവരിച്ച ക്രമമനുസരിച്ചു ചെയ്യുന്നതാണ് സുന്നത്ത്. എന്നാൽ ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മറൊന്നിനേക്കാൾ മുന്തുകയോ പിന്തുകയോ ചെയ്താൽ വിരോധമാണമില്ല. ഇവയെ പഠറിയുള്ള വിശദീകരണം ചുവടെ കൊടുക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തെ വിരാമം (തഹല്ലൂൽ)

ഭൂതഹജ്ജ് പത്താംദിവസം മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം മുസല്ലീഫയിൽനിന്നു മശഅറുൽ ഹറാം വഴി മിനായിൽ എത്തിയശേഷം ജഹത്തുൽ അഖബായിൽ ഏഴു കല്ലുകൾ എറിയേണ്ടതാണ്. ഈ ദിവസത്തെ കല്ലേറിന്റെ സമയം 'സുഹാ'(പൂർ്വാഹ്നം)യാണ് കല്ലേറിന്റെ ശേഷം മുടി വടിക്കുകയോ വെട്ടിക്കുകയോ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഇഹ്റാമിന്റെ പേരിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ സംഭോഗമല്ലാത്തതെല്ലാം അനുവദനീയമായി. അതുകൊണ്ട് സാധാരണ വസ്ത്രം ധരിക്കുക, തലമറക്കുക മുതലായവയെല്ലാം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഈ വിരാമത്തിനു 'അത്തഹല്ലൂൽ അച്ചൽ' എന്നു പറയുന്നു.

സൗക്യ്യപ്പെടുന്നപക്ഷം പത്താം ദിവസംതന്നെ 'തവാഹൂൽ ഇഹാസത്തു' ചെയ്യാം. എന്നാൽ പിന്നെ

ഇഹ്റാമിന്റെ പേരിലുള്ള എല്ലാ വിരോധങ്ങളും അവ സാനിച്ചു. ഈ തവാഹ് നാം ആദ്യം പറഞ്ഞപ്പോലെ ഫർസാകുന്നു. കല്ലേറ്റ്, മുടി മുറിക്കുക എന്നിവ വാജിബാണ്. അവ വിട്ടുപോവുന്നപക്ഷം ബലികർമ്മം നടത്തിയാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

കല്ലേറ്റ്

പത്താം ദിവസത്തെ കല്ലേറ്റ് ഉച്ചകൂട്ടമുന്മാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി പതിനൊന്നാം പന്ത്രണ്ടും പതിമൂന്നും തീയതികളിലും കല്ലേറിയൽ വാജിബാണ്. അത് ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം നല്ലേണ്ടതാണ്. ഈ മൂന്നു ദിവസങ്ങളിലും ജംറത്തുൽ ഉലാ, ജംറത്തുൽ വുസ്താ, ജംറത്തുൽ അഖബ: എന്നീ മൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ കാരോ സ്ഥലത്തും ഏഴുവീതം കല്ലുകൾ ഏറിയണം. അപ്പോൾ പത്താം ദിവസത്തെ ഏഴ് കല്ലുകളടക്കം നാല് ദിവസങ്ങളിലായി ഏഴുപതു കല്ലുകൾ എറിയേണ്ടതാണ് 'അയ്യായ്മത്തശ്ശീഖി'ലെ അവസാനദിവസമായ പതിമൂന്നാം ദിവസത്തെ കല്ലേറുപേക്ഷിച്ചു സ്ഥലം വിടാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അങ്ങിനെ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നത് കാണുക:

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ-

(നിശ്ചിത ദിവസങ്ങളിൽ മിനായിൽവെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുക. ഒരാൾ തിരക്കിട്ട് ഒരു ദിവസം മുമ്പ് പുറപ്പെടുന്നതായാലും (അതുംകൂടി പുത്തിയാക്കുവാനായി) പിന്തിനില്ക്കുന്നതായാലും ഭയഭക്തിയുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടും തെറ്റല്ല.)

എന്നാൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു ദിവസംമുമ്പ് സ്ഥലം വിട്ടുനന്നു ആൾ എറിയേണ്ട കല്ലുകളുടെ എണ്ണം നാലുത്തൊമ്പതായി ചുരുങ്ങുന്നതായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് (11, 12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ) കല്ലെറിയേണ്ട സമയം ഉച്ചക്ക് ശേഷമാണ്. കാരണത്തോട് കൂടിയാണെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ദിവസങ്ങളിൽ രാത്രി കല്ലെറിയുന്നതുകൊണ്ടും, പത്താംദിവസത്തെ ഏറ് ഉച്ചക്കുശേഷമായിപ്പോകുന്നതുകൊണ്ടും വിരോധമില്ല.

സ്ത്രീകൾക്കും, ശേഷിയില്ലാത്തവർക്കും പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുള്ളവർക്കും മുസ്ലിംലിംഗത്തിലേ താമസം ഉപേക്ഷിച്ച് മിനായിൽവന്നു രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണിക്കുശേഷം കല്ലെറിയാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെ നബി(സ) അനുവദിച്ചതായി ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പത്താം ദിവസത്തെ കല്ലെറിയുന്നതോടുകൂടി തൽബിയത്തു നിർത്തേണ്ടതാണ്. ഈ ഏകദേശകല്ലെറിയേണ്ട കല്ലു മുസ്ലിംലിംഗത്തിൽനിന്നും എടുക്കുകയാണ് നല്ലത്. അവ ചെറിയ പരക്കല്ലുകളായിരിക്കണം.

കല്ലെറിയേണ്ട ക്രമം

11, 12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ആദ്യമായി ജംറത്തുൽ ഊലായിലും പിന്നെ അതിനടുത്തുള്ള ജംറത്തുൽ വസ്തായിലും അതിനുശേഷം ജംറത്തുൽ അവബായിലും എറിയേണ്ടതാണ്. ഇതാണ് നബി(സ)യിൽ നിന്നു തെളിഞ്ഞ ക്രമം. ജംറുകളിൽ കല്ലെറിയുമ്പോൾ തക്ബീർ ചൊല്ലുന്നതും ഏകദേശത്തുശേഷം വിബ്ലക്കു തിരിഞ്ഞുനിന്നു കൈ ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും സുന്നത്താണ്. ജംറത്തുൽ അവബായിൽ എറിയേണ്ടതും നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതില്ല. രോഗം മുതലായ കാരണ

ങ്ങളാൽ കല്ലേറിയവാൻ കഴിവില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി മറ്റൊരാൾ എറിഞ്ഞാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

മിനായിലെ രാത്രികൾ

ദുൽഹജ്ജ് 11, 12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിലെ രാത്രികളിൽ മിനായിൽ താമസിക്കൽ ഹജ്ജിലെ നിബ്ബന്ധകാര്യമാണ്. പതിമൂന്നാം ദിവസത്തെ കല്ലുകൾ എറിയാതെ മടങ്ങാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് പന്ത്രണ്ടാം ദിവസത്തെ ഏറ്റവും കഴിഞ്ഞ മടങ്ങാവുന്നതാണ്. 11, 12 എന്നീ ദിവസങ്ങളിലെ കല്ലേറിയലും രാത്രി താമസിക്കലും ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം നല്ലേണ്ടതാണ്.

ദുൽഹജ്ജ് പത്താം ദിവസം ജംറത്തുൽ അഖബാ യിൽ എറിഞ്ഞശേഷം ഇഹാസത്തിന്റെ തവാഹ് ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ ആ തവാഹിനുശേഷം സഹാ മർവായുടെ ഇടയിലുള്ള കാട്ടവും നടത്തേണ്ടതാണ്. ഹജ്ജും ഉറയും ഒപ്പം ചെയ്യുന്നവർ തവാഹുൽ ചുടുമിനുശേഷം സഅ്ൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു മുമ്പ് പറഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.

തവാഹും സഅ്ലും കഴിഞ്ഞശേഷം മിനായിലെ രാപ്പാർക്കിലിന്നു അവിടെ എത്തേണ്ടതാണ്. യാത്രാ വിഷമതയും മറ്റും നിമിത്തം ഇത് ബുദ്ധിമുട്ടായിത്തോന്നുന്നവർക്ക് തവാഹുൽ ഇഹാസത്തും സഅ്ലും മിനായിലെ താമസം കഴിഞ്ഞശേഷം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. അതായത്, പന്ത്രണ്ടാം ദിവസത്തെ കല്ലേറ നടത്തി മടങ്ങുന്നവർക്ക് അന്നും പതിമൂന്നാം ദിവസവും കൂടി കല്ലേറിഞ്ഞു വരുന്നവർക്ക് അന്നും തവാഹും സഅ്ലും

ചെയ്യാൽ മതിയാവും. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു തെറ്റുമില്ല. തവാഹ്മൽഇഹാസത്തും സഅ്യാം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ ഇഹ്റാമിന്റെ എല്ലാ വിധിവിധക്കുകളും അവസാനിച്ചു. ഇതിനാണ് "അത്തഹല്ലൂലുസ്സാനി" എന്നു പറയുന്നത്.

ഹദയ്(ബലിയരക്കൽ)

അല്ലാഹുവിനോടുള്ള അടുപ്പം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് റൊമിൽവെച്ച് കട്ടക, പശു, ആട എന്നിവയിൽ സാധ്യമായത് അറത്തു ഭാണം ചെയ്യുന്നതിനാണ് 'ഹദയ്'എന്നു പറയുന്നത്. പരിശുദ്ധവുർആൻ പറയുന്നത് നോക്കുക:

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَا هَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صِوَافَ فَاذًا وَجِبْتِ جَفَوْ بِهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَائِعَ وَالْمَعْتَرِ كَذَلِكَ سَخَّرْنَا هَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ، لَنْ يَنْفَالَ اللَّهُ لِحَوْمِهَا وَلَا دِمَائِهَا وَلَا كَنْ يَنْفَالُهُ الْقَتْوَى مِنْكُمْ (الحج)

(കട്ടകത്തെ നാം നിങ്ങൾക്കു് അല്ലാഹുവിന്റെ (അനുസരണ)ചിഹ്നങ്ങളിൽ പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു് നന്മയുണ്ടു്. അതിനാൽ അവ അണിയണിയായിരിക്കവെ ദൈവനാമത്തിൽ നിങ്ങൾ അറക്കുക; അങ്ങിനെ അവ മരണപ്പെട്ടവീണാൽ നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുക. കൂടാതെ, ആവശ്യ

പ്പെടുന്നവർക്കും ദരിദ്രർക്കും മാംസം നല്കുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കുവാൻ നാം നിങ്ങൾക്കു തിനെ അപ്രകാരം കീഴ്പ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തവ്വയല്ലാതെ അതിന്റെ മാംസമോ രക്തമോ അല്ലാഹുവിനു എത്തുന്നതല്ല.)

ഈ രാക്യങ്ങളിൽനിന്നും ഹദ്യീന്റെ പ്രാധാന്യവും ഉദ്ദേശ്യവും സുവ്യക്തമാണ്. ഇനി അതിന്റെ നിയമപരമായ വശത്തെപ്പറ്റിയാണ് അല്പം പറയാനുള്ളത്. റൊറൂക്കു് തന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു ഭട്ടകത്തെയോ, പശുവിനെയോ, ആട്ടിനെയോ എത്ര വേണമെങ്കിലും ബലികൊടുക്കാം. ചുരുങ്ങിയാൽ റൊറൂക്കൊടും, ഭട്ടകമോ പശുവോ ആണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഏഴിൽ ഒരു ഭാഗവുമാണ് ബലികൊടുക്കേണ്ടത്.

قَالَ جَابِرٌ: حَجَّجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَرَيْنَا
الْبَعِيرَ عَنْ سَبْعَةِ وَالْبَقْرَةَ عَنْ سَبْعَةِ (مسلم)

(ഞങ്ങൾ നബി(സ)യോടൊപ്പം ഹജ്ജ് ചെയ്തു. അന്നു ഏഴാൾക്കുവേണ്ടി ഒരൊട്ടകത്തെയും ഏഴാൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പശുവിനെയുമാണ് ഞങ്ങൾ ബലിയറുത്തത്.)

ഹദ്യീന്റെ വകുപ്പുകൾ

ബലി രണ്ടുവകുപ്പാകുന്നു: ഒന്നു, നിബ്ബ്സം, മറ്റേതും സുന്നത്തും.

താഴെ പറയുന്നവരുടെ മേലാണ്, ഹദ്യീ നിബ്ബ്സം:

1 ഹജ്ജും ഉറയും ഒന്നായി നിർവ്വഹിക്കുന്ന 'ഖാരിൻ';

2 ആദ്യം ഉറചെയ്തു ഹലാലായശേഷം പിന്നെ ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്ന 'മുതമത്തിൻ';

3 മൂന്നു ജറമുകളിൽ കല്ലെറിയുക, അറഫ്മയിലെ നിത്തത്തിൽ രാപ്പകലുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക * മുസ്ലിം ലീഹായിലും മിനായിലും രാത്രി താമസിക്കുക, മക്ക വിടുമ്പോഴുള്ള തവാഹ് (عذاهف) ചെയ്യുക തുടങ്ങി ഹജ്ജിന്റെ വാജിബുകളിൽ വല്ലതും വിട്ടുകളയുന്നവൻ;

4 ഇഹ്റാമോടുകൂടി വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വല്ലതും ചെയ്യുന്നവൻ; (ഇതിൽ സംഭോഗം ചെയ്തപോയാൽ ഹജ്ജ് ബാത്തിലാണെന്നും, അതിന്ന് ബലി മതിയാവുകയില്ലെന്നും മറ്റും മുസ്ലിം പറഞ്ഞത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്.)

5 ഹറമിലെ വല്ല മരമോ ചെടിയോ മുറിച്ചവൻ; കൊല്ലുവാൻ പാടില്ലാത്ത വല്ല ജീവിയേയും കൊല്ലുന്നവൻ;

6 ഹദ്യീനെ നേച്ചയാക്കിയവൻ.

മേൽപറഞ്ഞ ആറു കാരണങ്ങളാലാണ് ഹദ്യീ നിബ്ബന്ധമായിത്തീരുക.

ആദ്യമായി ഹജ്ജ് മാത്രമോ ഉറ മാത്രമോ ചെയ്യുന്നവൻ ഹദ്യീ സുന്നത്തേയുള്ള.

(*) ഇമാം ശാഫിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇതു സുന്നത്താണ്.

ബലിയരക്കേണ്ട മൃഗം

അറത്തുകൊടുക്കുന്ന മൃഗം ഒരു വയസ്സുള്ള കോലാടോ ആറുമാസം പ്രായംചെന്ന തടിയുള്ള നെയ്യാടോ ആയിരിക്കണം. ഒട്ടകമാകുമ്പോൾ അഞ്ചു വയസ്സും പശുവാണെങ്കിൽ രണ്ടു വയസ്സും പ്രായം ചെന്നിരിക്കണം. രോഗമോ മറ്റുവല്ല കറവുകളോ ഉള്ളതായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല.

ഹദീയരക്കേണ്ടത് പെരുന്നാറുദിവസം (ഒൻപതു ജം പത്ത്)ആണ്. 11, 12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിലാവുന്നതിനും തരക്കേടില്ല.

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم وكل أيام التشريق ذبح

(1-1)

(“തശ് രീഖ് ദിവസങ്ങളിലെല്ലാം അറക്കണം” എന്നു നബി(സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.) മിനായിൽ എവിടെവെച്ചും അറക്കാവുന്നതാണെന്നും ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഉറുഃ ചെയ്തശേഷം അറക്കുന്നത് മർവയിൽ വെച്ചായിരിക്കണം. അറവുകാരന്റെ പ്രതിഫലം ബലി മൃഗത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

മുടി മുറിക്കൽ

പത്താദി സും ജംറത്തുൽഅബ്ബായിൽ കല്ലെറിഞ്ഞശേഷം മുടി വടിക്കുകയോ വെട്ടുകയോ ചെയ്യാം. അങ്ങിനെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ ഒന്നാമത്തെ ‘തഹല്ലൂത്’

(മോചനം) ആയെന്നു നാം മുമ്പ് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എ
 ന്നാൽ ഈ മുടിവടിക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മുടി വെട്ടൽ
 ഇമാം ശാഫി (റ) യുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഫർസു
 ആണ്. അതുപോലെ ക്ഷിച്ചാൽ തെണ്ടുകൊടുത്താൽ
 മതിയാവുകയില്ല. ഭൂരിപക്ഷം ഉലമാഇന്റെയും അഭി
 പ്രായത്തിൽ അത് വാജിബും തെണ്ടുകൊടുത്താൽ
 മതിയാവുന്നതുമാണ്. തലമുടി വടിക്കുന്നതിനു 'ഹൽ
 വ്' എന്നും കഠിനിക്കുന്നതിനു 'തഖ്സീർ' എന്നും പറ
 യുന്നു. ഇത് രണ്ടിൽവെച്ച് വടിക്കുകയാണത്തമം. ആദ്യം
 വലതുഭാഗവും പിന്നെ ഇടതുഭാഗവും മുഴുവനായി വടി
 ക്കുകയാണ് സുന്നത്ത്. അങ്ങിനെ വടിച്ചശേഷം
 ഖിബ്ലയുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു തക്ഷബീറും സലാത്തും
 ചെയ്യുന്നത് നല്ലതാണ്. സ്ത്രീകൾക്ക് മുടി വടിക്കു
 വാൻ പാടില്ല. അവർ അല്ല. വെട്ടിയാൽ മതി.

‘തവാഹൂൽ ഇഫാസു’

മുമ്പ് പറഞ്ഞപോലെ തവാഹൂൽഇഫാസത്തു
 (അറഫയിൽനിന്നു മടങ്ങിയ ശേഷമുള്ള തവാഹൂ) ഹ
 ജ്ജിന്റെ ഫർസുകളിൽ ഒന്നാണല്ലോ, അപ്പോൾ അ
 ത് കൂടാതെ ഹജ്ജ് സാധുവാകുന്നതല്ല. ഇതിൽ ഉല
 മാഇന്നിടയിൽ യാതൊരഭിപ്രായവ്യത്യാസവുമില്ല.

തവാഹൂൽഇഫാസത്തിന്റെ സമയം പത്താം
 ദിവസം 12മണിമുതൽ ആരംഭിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഇമാം
 ശാഫി(റ)യുടെയും ഇമാം അഹമദി(റ)ന്റെയും പക്ഷം.
 സ്ത്രീകളാകുമ്പോൾ മേൽപറഞ്ഞ സമയം ആയ ഉടനെ
 ചെയ്യുന്നതായാൽ ശേഷം ആത്തവം മുതലായവയുണ്ടാ
 യാൽ വിഷമിക്കേണ്ടി വരികയില്ല. തവാഹൂൽഇഫാ

സത്തിന്റെ ഉത്തമസമയം പത്താംദിവസം ഉച്ചക്കു ശേഷമാണ്. അന്നു ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തവർക്ക് 11, 12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ഏതായാലും ചെയ്യാം. എന്നു മാത്രമല്ല ദുർഗ്ഗാജയം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അതിന്റെ സമയം നീണ്ടുനില്ക്കുന്നതുമാണ്.

തവാഹിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റു കാര്യങ്ങൾ മുമ്പു വിവരിച്ചതിനാൽ ഇവിടെ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഹജ്ജ്കർമ്മത്തിലെ വ്യവസ്ഥ പരിഗണിച്ചാണിവിടെ അത് വീണ്ടും പറയേണ്ടിവന്നത്.

തവാഹിൽ ഉഹമാസത്തിന്റെ ശേഷം സഅ്യി് ചെയ്യൽ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളും മുമ്പ് വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതും ഇവിടെ ആവർത്തിക്കുന്നില്ല.

ഉറഃ *

ഇഹ്റാം, തവാഹ് സഅ്യി്, മുടിമുറി എന്നീ നിബ്ബന്ധകാര്യങ്ങളിലെല്ലാം ഹജ്ജും, ഉറയും ഒരുപോലെയാണ്. ഉറയാകുമ്പോൾ ഇഹ്റാമിൽ ഉറയെന്നു കരുതുകയും **عمرتك على كعبتي** എന്നു തൽബിയത്തു ചൊല്ലുകയുമാണ് വേണ്ടത്. ഹജ്ജും ഉറയും ഒന്നായി ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഉറയുടെ പ്രവൃത്തികൾ പ്രത്യേകിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരേ പ്രവൃത്തികൊണ്ട് രണ്ടും സാധിക്കുന്നതാണ്. ഹജ്ജ് മാത്രം ചെയ്യുന്നവർക്ക് അതു കഴിഞ്ഞു ഹറമിന്റെ പുറത്ത് തൻഇശമിലോ മറ്റോ പോയി ഇഹ്റാം ചെയ്തു ഉറഃ ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

ഉറഃ നിബ്ബന്ധമോ സുന്നത്തോ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഇമാമുകൾക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. ഇമാം അബൂഹനീഫ, ഇമാം മാലിക് എന്നിവർ സുന്നത്താണെന്നും ഇമാം ശാഫിയും ഇമാം അഹ്മദ്ദും

* 'അറഹായിൽ നില്ക്കുക' എന്ന ഹർസ് മാത്രമെ ഹജ്ജിനു കൂടുതലായുള്ള. ബാക്കി നാലു ഹർസുകളിലും ഹജ്ജും, ഉറയും സമമാണ്.

നിബൃന്ധമാണെന്നും പറയുന്നു. ഉറുക്കരു കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിലധികം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. ഉറുചെയ്യുന്നത് ഹജ്ജിനു മുമ്പും പിമ്പും അതോടൊന്നിച്ചുമെല്ലാം ആവാം.

തവാഹൂൽ വദാഅ്

പരിശുദ്ധകഅബ്ബയോട് വിടവാങ്ങുന്ന തവാഹി ന്നാണ് 'തവാഹൂൽ വദാഅ്' എന്നു പറയുന്നത്. അത് സുന്നത്താണെന്നാണ് ഒരു പക്ഷം ഉലമാഇന്റെ അഭിപ്രായം. വാജിബാണെന്നും, ഉപേക്ഷിച്ചാൽ പ്രായശ്ചിത്തം നൽകണമെന്നും മറുപക്ഷം, അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

عن ابن عباس رضي الله عنه قال كان الناس ينصرفون في كل وجه فقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَنْفِرُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ آخِرَ عَهْدِهِ بِالسَّبِيَةِ (مسلم)

(ഇബ്നുഅബ്ബാസ് ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഹജ്ജ് കഴിഞ്ഞത് ജനങ്ങൾ പലവഴിക്കും പിരിഞ്ഞുപോവാനായിരുന്നു പതിവ്. അതിനാൽ നബി(സ) അവരോട് ഇങ്ങിനെ അരുൾ ചെയ്തു: "നിങ്ങളിലാരും തന്റെ അവസാനബന്ധു കഅബ്ബയോടായിട്ടല്ലാതെ പിരിഞ്ഞുപോവരുത്."

ഹജ്ജുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ കർമ്മങ്ങളും കഴിഞ്ഞു മക്കപട്ടണം വിടാൻ ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴാണ് തവാഹൂൽ വദാഅ് ചെയ്യേണ്ട സമയം. "തവാഹൂൽ കഴിഞ്ഞു

‘മുത്തസമി’ൽ നിന്നുകൊണ്ട് സ്ഥലം വിട്ടുകയാണ് എനിക്കിഷ്ടം” എന്നു ഇമാം ശാഫി (റ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഹജ്ജ്—ചുരുക്കത്തിൽ

ഇഹ്റാമിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട് സ്ഥലം (മീഖാത്ത്) അടുക്കുമ്പോൾ ശുഭിവരുത്തി സുഗന്ധവസ്തുക്കളുപയോഗിക്കുകയും സാധാരണ വസ്ത്രം മാറി ഇഹ്റാമിൽ ഉടുക്കേണ്ട വസ്ത്രം ധരിക്കുകയും ചെയ്യുക. മീഖാത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉറക്ക മാത്രമോ, ഉറക്കം ഹജ്ജിനും കൂടിയോ, ഹജ്ജിനു മാത്രമോ കാരോ വൃക്തിയുടേയും സൗകര്യമനുസരിച്ചു അതതിന്റെ നിയന്ത്രണത്തോടെ ഇഹ്റാം ചെയ്യുക. ഇഹ്റാം കൂടാതെ ഹജ്ജും ഉറയും സാധുവാകുന്നതുപോലെയോ അതത്രെ ഒന്നാമത്തെ ഫർസ്. ഇഹ്റാം ചെയ്തതു മുതൽ മേൽവിവരിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുകയും തൽബിയത്ത് ചൊല്ലുകയും വേണം. മക്കയോടുക്കുമ്പോൾ കളിക്കുകയും മക്കയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ബാബുസ്സലാമിൽ കൂടി കഅ്ബയുടെ നേക്ക് പോവുകയും വേണം. ഈ അവസരത്തിൽ മുഖ് പഠത്തെ പ്രാർത്ഥന ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവോടുള്ള ഭയഭക്തിയും ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യവും അധികമധികം ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. അങ്ങിനെ ഹജ്ജുൽഅസ്വദിന്റെ നേരെ ചെന്നു അതു ചുംബിക്കുകയോ, അതിനു സാധിക്കാതെ വന്നാൽ കൈ കൊണ്ടോ മറ്റൊരാൾ തൊട്ട് അത് ചുംബിക്കുകയോ വേണം. പിന്നെ ഹജ്ജുൽഅസ്വദി ഇടത്തുഭാഗത്താക്കി നേരെ നില്ക്കുകയും മുഖ് വിശദീകരിച്ചപോലെ തവാഹ് ചെയ്യുകയും വേണം.

തവാഹ് കഴിഞ്ഞ ഉടനെ 'മഖാമഇബ്രാഹീം' എന്നേടത്തുവെച്ചു രണ്ടു റകങ്ങളിൽ നിസ്കരിക്കുകയും അതിനുശേഷം സംസം കടിക്കുകയും പിന്നീട് ഹജ്ജുൽ അസ്വലിന്റെയും കഅബയുടെ വാതിലിന്റെയും ഇടയിലുള്ള മുൽതസം എന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നു ഇഹപരഗ്രണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യണം. രണ്ടാമതും ഹജ്ജുൽ അസ്വദ് ചുംബിക്കുകയോ തൊടുകയോ ചെയ്തശേഷം സഹാ ഗൈറിൽ കൂടി *اللهم صل على محمد وآل محمد* എന്ന മുർത്തുൻവാക്യം ഓതിക്കൊണ്ടു്, സഹായിലേക്കു പോവുകയും അതിന്മേൽ കയറി കഅബക്കനോര തിരിഞ്ഞുനിന്നു മുഖ്യ പാഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം. തുടന്നു സഹാ, മർവായുടെ ഇടയിലുള്ള ഓട്ടം മേൽകാണിച്ച ക്രമത്തിൽ നിവൃ്ധിക്കുകയും വേണം. ഇതോടുകൂടി ഉറചെയ്തു ഹലാലാവുന്നവർ മുടി വടിക്കുകയോ, വെട്ടുകയോ ചെയ്തു് അതിൽനിന്നു വിരമിക്കാം. ഇനി രണ്ടും ഒന്നായി ചെയ്യുന്നവരോ, ഹജ്ജ് മാത്രം ചെയ്യുന്നവരോ ആണെങ്കിൽ ഇഹ്റാമിൽതന്നെ നില്ക്കേണ്ടതാണ്. ഉറചെയ്തു ഹലാലായവർ തങ്ങളുടെ താമസസ്ഥലത്തുവെച്ചുതന്നെ ഹജ്ജിനു ഇഹ്റാം കെട്ടിയും, ആദ്യത്തെ ഇഹ്റാമിൽതന്നെ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നവർ അതേ നിലയിലും ദൂൽ ഹജ്ജ് എട്ടാം ദിവസം മിനായിലേക്കു പുറപ്പെടേണ്ടതാണ്. അന്നവിടെ താമസിച്ചു വെതാം ദിവസം സൂര്യോദയത്തിനുശേഷം അറഹാത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര യാവണം. യാത്രാ സംഘം അറഹാത്തിനടുത്തുള്ള നമിറത്തിൽ കേമ്പ് ചെയ്യുകയും ഉച്ചക്കുശേഷം അവിടുന്ന് അറഹാത്തിലേക്കു നീങ്ങുകയും വേണം. (മിനാ, അറഹാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾക്കുള്ളിൽവെച്ചുള്ള നമസ്കാരത്തി

ന്റെ വിവരണം മുമ്പ് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.) അറഫയിൽ രാപ്പകലുകൾ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും, സൂര്യൻ അസ്തമിച്ച ശേഷം മുസ്ലീംലിഫയിലേക്കു പുറപ്പെടുകയും വേണം. മുസ്ലീംലിഫയിൽ എത്തിയശേഷം മഗ്റീബും ഇശാഉം ഒന്നിച്ചും, ഇശാ രണ്ടു റകഅത്തായി ചുരുക്കിയും നമസ്കരിച്ച് അവിടെ വിശ്രമിക്കണം. പത്താം ദിവസം (ചെരുന്നാൾ) പ്രഭാതത്തിൽ സുബ്ഹ് നമസ്കരിച്ചുളടനെ മഗ്അറൽഹറാം എന്ന സ്ഥലത്തുവന്നു നേരം നല്ലവണ്ണം പുലരുവോളം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടണം. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു അല്പം ഉയന്നശേഷം ജംറത്തുൽ അഖബയിൽ ഏഴ് കല്ലുകൾ എറിയണം. (ഈ കല്ലുകളും തുടന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസത്തെ ഏറിനുള്ള കല്ലുകളും മുസ്ലീംലിഫയിൽ നിന്നാണ് എടുക്കേണ്ടത്.)* ജംറത്തുൽ അഖബയിൽ എറിയുന്നതുവരെ തൽബിയത്തും തക്ബീറും കഴിവതും അധികരിപ്പിക്കുന്നതു സുന്നത്താണ്. ഈ ഏറ് തുടങ്ങുന്നതോടുകൂടി തൽബിയത്ത് നിർത്തിക്കളയണം. എറിയുമ്പോൾ തക്ബീർ ചൊല്ലുകയാണ് വേണ്ടത്. ഹദ്യ് കൊടുക്കുന്നവക്ക് ജംറത്തുൽ അഖബയിൽ എറിഞ്ഞ ശേഷം അതറത്തു മുടി വടിക്കുകയോ, വെട്ടുകയോ ചെയ്ത് ഹലാലാകാം. ഇതിനുശേഷം പത്താം ദിവസം തന്നെ മക്കയിലേക്കു പോയി തവാഹൂൽ ഇഹാസത്തും സഅ്യ് ചെയ്യണം. (ഖുദുമിന്റെ തവാഹിനുശേഷം സഅ്യ് ചെയ്ത് ഹജ്ജ് മാത്രം ചെയ്യുന്നവർക്കും ഹജ്ജും, ഉറയും ഒന്നായി ചെയ്യുന്നവർക്കും ഈ സഅ്യ് നിബ്തു സ്ഥമില്ല.) ഇങ്ങിനെ ചെയ്തശേഷം രാത്രി മിനായിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങേണ്ടതാണ്. അപ്രകാരം 12, 13 എന്നീ രാവുകളിലും മിനായിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടണം. 11,

*മുസ്ലീംലിഫയിൽനിന്നു കല്ലുപറക്കുവാൻ നബി കല്പിച്ചിട്ടില്ല.

12, 13 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ മേൽവിവരിച്ചപ്രകാരം യഥാക്രമം ജഹകളിൽ കല്ലേറിയണം. പതിമൂന്നാം ദിവസത്തെ രാത്രി താമസവും കല്ലേറും ഉപേക്ഷിച്ച് സ്ഥലം വിട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതനുവദനീയമാണ്.

പത്താം ദിവസം മക്കയിൽവന്നു മടങ്ങൽ ബുദ്ധി മുട്ടാണെങ്കിൽ തവാഹൂൽ ഇഹാസത്തം, മിനായിലെ താമസവും, കല്ലേറും കഴിഞ്ഞശേഷം ചെയ്യാലും മതിയാകുന്നതാണ്. ഏതു പ്രകാരത്തിലായാലും താവഹൂൽ വിദാനം (طواف الوادع) ചെയ്തിട്ടായിരിക്കണം മക്ക വിടേണ്ടത്.

മദീനായാത്ര

ഹജ്ജ്യാത്രക്കാരനും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒന്നാണ് മദീനാ സന്ദർശനം. അത് ഹജ്ജിന്റെ മുഖ്യോ, പിമ്പോ സൗകര്യമനുസരിച്ചു നിർവ്വഹിക്കാവുന്നതാണ്. നബി (സ)യുടെ പള്ളിയും റസൂലും, അവിടെയാണുള്ളത്. കൂടാതെ ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള ബദർ, ഉഹുദ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളും ഈ യാത്രയിൽ സന്ദർശിക്കുവാൻ സാധിക്കും. അത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുമ്പോൾ ഇസ്ലാമികപ്രവർത്തകന്മാർ തരണംചെയ്ത ഭർഷടഘട്ടങ്ങളും, അവർ നയിച്ച ത്യാഗസമ്പുണ്ണമായ ജീവിതവും അനുസ്മരിച്ചെങ്കിലേ യഥാർത്ഥ ഫലം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവരുടെ മാതൃക പിൻതുടന്നുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാൻ ഈ സന്ദർശനം പ്രചോദനം നൽകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനീനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് അവന്റെ പ്രത്യേകസഹായം ലഭിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം വളർപ്പിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ യുള്ള ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കേണമെങ്കിൽ നബി (സ)യുടെയും സഹാബിവയ്ക്കുനാരുടെയും ജീവിത ചരിത്രം ശരിക്കും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

നബിയുടെ പള്ളി സന്ദർശിക്കുന്നതും, അവിടെ വെച്ചു ഇബാദത്ത് ചെയ്യുന്നതും ധാരാളം പ്രതിഫലമുള്ള കർമ്മമാണ്.

عن أبي هريرة عن النبي صلى الله عليه وسلم قال لا تشاءوا الرجال إلا إلى ثلاثة مساجد، مسجد الحرام ومسجدي هذا والمسجد الأقصى (بخارى مسلم)

(പുണ്യം ഉദ്ദേശിച്ചു) മൂന്നു പള്ളിയിലേക്കുമാത്രം യാത്ര പാടുള്ള: (ഒന്നു മക്കയിലെ) മസ്ജിദ് ഹറാം, (രണ്ടു) എന്റെ ഈ പള്ളി (മൂന്നു യറൂശലമിലെ) മസ്ജിദ് അഖ്സാ.)

ഈ മൂന്നു പള്ളികളിൽ വെച്ചു ചെയ്യുന്ന ഇബാദത്തിന്നു മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചു ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ആയിരം ഇരട്ടി കൂലി ലഭിക്കുമെന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

നല്ല വസ്തുക്കളണിഞ്ഞ ശുദ്ധിയോടും, അച്ചടക്കത്തോടും കൂടിയാണ് നബി (സ)യുടെ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടതു്. പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് നല്ലതാണ്.

اعوذ بالله العظيم، وبوجهه الكريم، وسلطانة القديم، من
 الشيطان الرجيم بسم الله اللهم صل على محمد وآله وسلم،
 اللهم اغفر لي ذنوبي وافتح لي ابواب رحمتك (1)

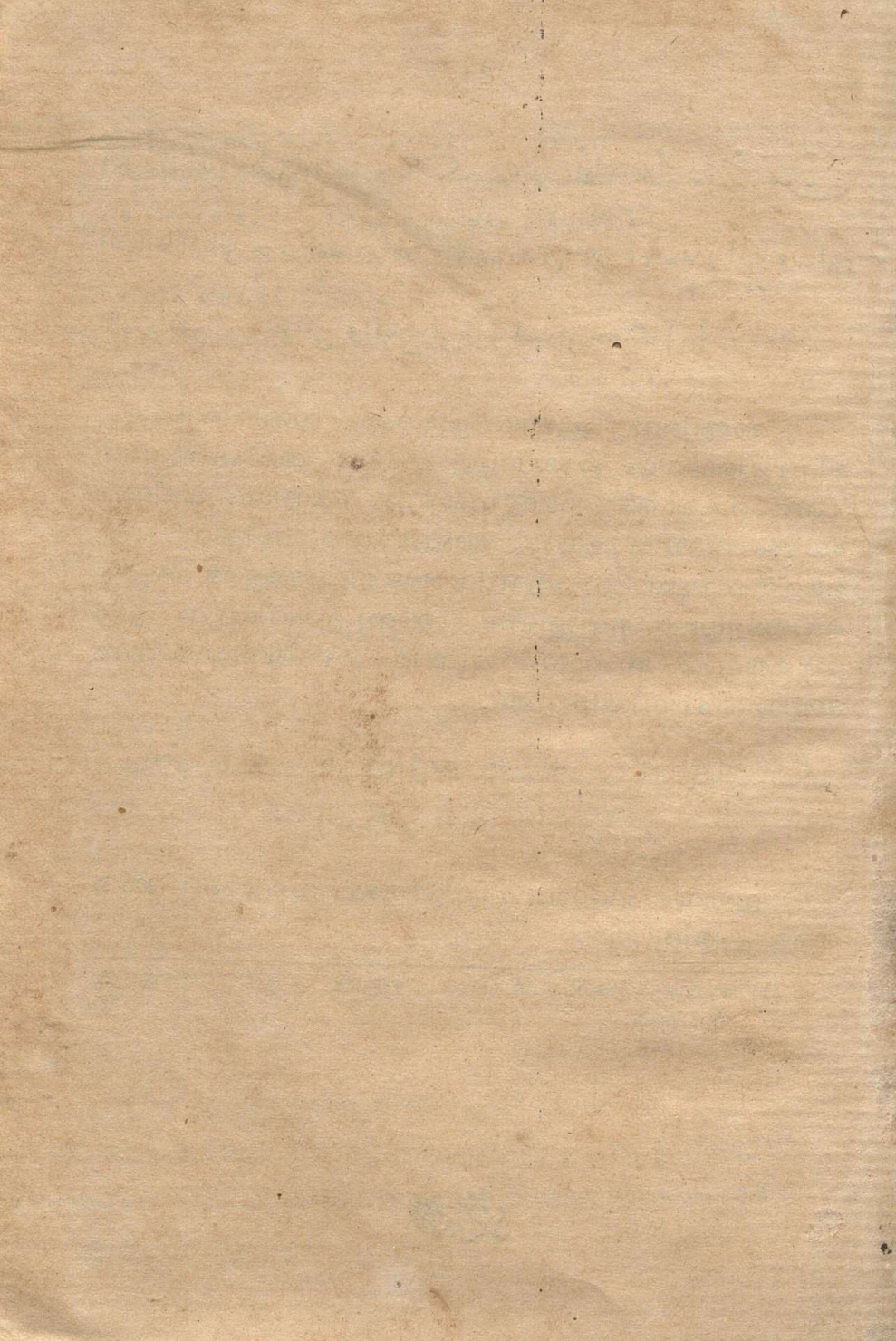
അങ്ങിനെ പ്രവേശിച്ചശേഷം ഖബ്രിന്റെയും,
 മിമ്പറ്റിന്റെയും ഇടയിലുള്ള റൗസാ ശരീഫിൽനിന്നു
 രണ്ടു റക്തരത്ത് നമസ്കരിക്കണം. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ
 ശേഷം നബിയുടെയും, അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ)
 ഉമറുൽഫാരൂഖ് (റ) എന്നിവരുടെ വെവ്വേറുകളുടെ അടുത്തു
 ചെന്നു സലാം ചൊല്ലണം. അബൂല്ലാഹിബ്നു ഉമർ
 (റ) മുതലായ സഹാബാവര്യന്മാർ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നു
 സലാം ചൊല്ലിയിരുന്നത്.

السلام عليك يا رسول الله السلام عليك يا ابا بكر
 السلام عليك يا عمر!

ഇത്രയും പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുപോവുകയാണ് അവരുടെ പതിവ്.

(1) അർത്ഥം “മക്കയിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ട ക്രമം” എന്നേടത്തു നോക്കുക.

KOTTAYAM PUBLIC LIBRARY
KOTTAYAM.

Cl. No. M297

Acc. No. 45719

This book should be returned on or before
the date last stamped below.

18 NOV 2010

Ms

M297

45719

അബ്ദുല്ലാഹ്. ഹി.

മുഹമ്മദ് ഖാലിദ്

എമ്മു് കാര്യങ്ങൾ

1964

വി. അബ്ദുല്ലാഹ് (ഉമരി)

വില: 65 പൈസ

cm 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28